

**MESSAGES FROM
SREE NARAYANA GURU**

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവ
കൃതികളും സന്ദേശങ്ങളും
श्री नारायणगुरुदेव सन्देशम्

(ENGLISH, MALAYALAM & SANSKRIT)

**Indian Institute of Scientific Heritage
Trivandrum - 695 018**

Heritage Publication Series - 113

MESSAGES FROM SREE NARAYANA GURU

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവ
കൃതികളും സന്ദേശങ്ങളും

श्री नारायणगुरुदेव सन्देशम्

(ENGLISH, MALAYALAM & SANSKRIT)

Indian Institute of Scientific Heritage
Trivandrum - 695 018

Heritage Publication Series 113

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവ കൃതികളും സന്ദേശങ്ങളും

Dr. N. Gopalakrishnan

M.Sc (Pharm), M.Sc (Chem), M.A. (Soc), Ph.D., D.Litt.
(Scientist & Director IISH)

Published by:

Indian Institute of Scientific Heritage (IISH)

Registered Charitable Trust 328/99/IV

Ushus, Estate Road, Pappanamcode

Trivandrum - 695 018 (Ph. 0471 - 2490149)

Website : www.iish.org / www.iish.tv

Rs. 25/-

Printed at:

Sree Printers

Ind. Estate, Pappanamcode, TVM - 19, Ph. 0471 - 2490135

DHANYATHMAN

IISH is spreading the messages of our motherland through our publications in the PDF format to all our well-wishers. Your support for the mission is welcome.

Details of the bank account

Beneficiary : IISH Trivandrum

Ac No : 57020795171

IFSC : SBIN0070030

Bank : SBI industrial estate, papanamcode
Trivandrum-19

In the service of the motherland and dharma

IISH Publication Team

1. विनायकाष्टकम्

1. नमदेववृन्दं लसद्देवकन्दं शिरःश्रीमदिन्दुं श्रितश्रीमुकुन्दम्।
बृहच्चारुतुन्दं स्तुतश्रीसनन्दं जटाहीन्द्रकुन्दं भजे/भीष्टसन्दम्॥

നമദ്ദേവവൃന്ദം ലസദ്ദേവകന്ദം ശിരഃശ്രീമദിന്ദും ശ്രിതശ്രീമുകുന്ദം
ബൃഹച്ഛാരുതുന്ദം സ്തുതശ്രീസനന്ദം ജടാഹീന്ദ്രകുന്ദം ഭജേ/ഭീഷ്ടസന്ദം.

Sree Narayana guru wrote Vinaayakaashtakam as a prayer/ keerthan of Sree Vinaayaka / Vigneswara. The essence of Vinaayakaashtakam is given below.

2. किलदेवगोत्रं कनद्धेमगात्रं सदानन्दमात्रं महाभक्तमित्रम्।
शरच्चन्द्रवक्त्रं त्रयीपूतपात्रं समस्तार्तिदात्रं भजे शक्तिपुत्रम्॥

കിലദ്ദേവഗോത്രം കനദ്ധേമഗാത്രം സദാനന്ദമാത്രം മഹാഭക്ത
മിത്രം

ശരച്ഛന്ദ്രവക്ത്രം ത്രയീപൂതപാത്രം സമസ്താർത്ഥദാത്രം ഭജേ
ശക്തിപുത്രം.

All ashtakams will have eight stanzas and the word has derived from the Sanskrit is a prayer adoring Lord Ganesa also known as Vinaayaka.

3. गळदानमालं चलद्भोगिमालं ग्लाम्भोदकालं सदा दानशीलम्।
सुरारातिकालं महेशात्मबालं लसत्पुण्ड्रफालं भजे लोकमूलम्॥

ഗളദാനമാലം ചലദ്ഭോഗിമാലം ഗ്ലാമ്ഭോദകാലം സദാ ദാന
ശീലം

സുരാരാതികാലം മഹേശാത്മബാലം ലസത്പുണ്ഡ്രഫാലം ഭജേ
ലോകമൂലം.

Variety of names and their synonyms are used in this ashtakam. Many adjectives are also incorporated for making every stanza attractive with devotion

4. उरस्तारहारं शरश्चन्द्रहीरं सुरश्रीविचारं हतारत्तारिभारम्।
कटे दानपूरं जटाभोगिपूरं कलाबिन्दुतारं भजे शैववीरम्॥

ഉരസ്താരഹാരം ശരച്ഛന്ദ്രഹീരം സുരശ്രീവിചാരം ഹതാർത്ഥതാരി
ഭാരം

കടേ ദാനപുരം ജടാഭോഗിപുരം കലാബിന്ദുതാരം ഭജേ ശൈവ
വീരം.

Almost all the names have a specific message to convey either as a part of story or explanation.

5. करारूढमोक्षं विपद्भङ्गदक्षं चलत्सारसाक्षं पराशक्तिपक्षम्।

श्रितामर्तृवृक्षं सुरारिद्रुതक्षं परानन्दपक्षं भजे श्रीशिवाक्षम्॥

കരാരൂഢമോക്ഷം വിപദ്ഭങ്ഗദക്ഷം ചലത്താരസാക്ഷം പരാശ
ക്തിപക്ഷം

ശ്രിതാമർത്തവൃക്ഷം സുരാരിദ്രുതക്ഷം പരാനന്ദപക്ഷം ഭജേ
ശ്രീശിവാക്ഷം

Many of the names and synonyms have their reference from puranic stories or puranic explanations.

6. सदाशं सुरेशं सदा पातुमीशं निदानोद्भवं शाङ्करप्रेमकोशम्।

धृतश्रीनिशेशं लसद्दन्दकोशम् चलच्छूल पाशं भजे कृत्तपाशम्॥

സദാശം സുരേശം സദാ പാതുമീശം നിദാനോദ്ഭവം ശാങ്കര
പ്രേമകോശം

ധൃതശ്രീനിശേശം ലസദ്ദന്തകോശം ചലച്ഛൂലപാശം ഭജേ കൃത്ത
പാശം.

Those names have their origin from the following Puranas: Ganesa Puraana, Skanda Puraana, Siva Puraana, Linga Puraana and Brahma Puraana. A few might also have been collected from other Puraanaas and Upanishads.

7. ततानेकसन्तं सदा दानवन्तं बुधश्रीकरन्तं गजास्यं विभान्तम्।

करात्मीयदन्तं त्रिलोकैकवृन्तं सुमन्दं परन्तं भजे/हं भवन्तम्॥

തതാനേകസന്തം സദാ ദാനവന്തം ബുധശ്രീകരന്തം ഗജാസ്യം
വിഭാന്തം

കരാത്മീയദന്തം ത്രിലോകൈകവൃന്തം സുമന്ദം പരന്തം ഭജേ/ഹം
ഭവന്തം.

Some of the names used in the ashtakam have their origin based on the size, shape, color, form and organs of Lord Ganesa. Lord Ganesa is a Sankalpa; i.e. gloriously

the forms are developed and painted in the mind through meditation by ancient Rishis.

8. शिवप्रेमपिण्डं परं स्वर्णवर्णं लसदन्तखण्डं सदानन्दपूर्णम् ।
विवर्णप्रभास्यं धृतस्वर्णभाण्डं चलच्चारुशुण्डं भजे दन्तितुण्डम् ॥

ശിവപ്രേമപിണ്ഡം പരം സ്വർണ്ണവർണ്ണം ലസദ്ദന്തഖണ്ഡം സദാ
നന്ദപൂർണ്ണം
വിവർണ്ണപ്രഭാസ്യം ധൃതസ്വർണ്ണഭാഷ്ഠം ചലച്ഛാരുശുണ്ഡം ഭജേ
ദന്തിതൂണ്ഡം.

Some of the names also denote the relation of Lord Ganesa with goddess Parvathi, Lord Siva, Subrahmanya and so on.

Vigneswara is the Lord who removes the hindrances and obstacles.

Few names and synonyms from in Vinayakaashtakam :
devavrundam, dwedakandam, sirasreemukundam,
kiladdevagothram, sadaanandamaatram,
mahaabhakthamitram, saktiputram, sadaasam, suresam,
nidaanodbhavam, daanavantham, thirlokaikavrundam..

2. श्रीवासुदेवाष्टकम्

1. श्रीवासुदेव, सरसीरुहपाञ्चजन्य कौमोदकीभयनिवारणचक्रपाणे ।
श्रिवत्सवत्स, सकलामयमूलनाशिन्, श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ॥

ശ്രീവാസുദേവ, സരസീരുഹപാഞ്ചജന്യകൗമോദകീഭയനിവാ
രണ ചക്രപാണേ.

ശ്രീവത്സവത്സ, സകലാമയമൂലനാശിൻ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ,
സകലാമയം മേ.

Vasudeva is the father of Lord Krishna. His son is Vaasudeva,
Lord Krishna..

2. गोविन्द, गोपसुत, गोगणपाललोल गोपीजनाङ्गकमनीयनिजाङ्गसङ्ग ।
गोदेविवल्लभ, महेश्वरमुख्यवन्द्य, श्रीभूपते, हर हरे सकलामयं मे ॥

ഗോവിന്ദ, ഗോപസുത, ഗോഗണപാലലോല, ഗോപീജനാങ്ഗകമ
നീയനിജാങ്ഗസംഗ,

ഗോദേവിവല്ലഭ, മഹേശ്വരമുഖ്യവന്ദ്യ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

This ashtakam is composed to adore and praise Lord Krishna, who is incarnation of Mahavishnu in Dasaavataara.

3. नीलादिकेश परिभूषितबर्हिबर्ह, कालाम्बुदद्युतिकलायकलेबराभ, ।
वीर, स्वभक्तजनवत्सल, नीरजाक्ष श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ॥

നീലാളികേശ പരിഭൂഷിതബർഹിബർഹ, കാളാമ്ബുദധൃതികലായകലേബരാഭ,
യകളേബരാഭ,
വീര, സ്വഭക്തജനവത്സല, നീരജാക്ഷ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

Lord Krishna 's (Vaasudeva's) stories and historical concepts are explained Puraanaas and Mahabharatha.

4. आनन्दरूप, जनकानकपूर्वद्वन्द्वभ्यानन्दसागरसुधाकरसौकुमार्य ।
मानापमानसममानसराजहंस, श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ॥

ആനന്ദരൂപ, ജനകാനകപൂർവ്വദ്വന്ദ്വഭ്യാനന്ദസാഗരസുധാകരസൗകുമാര്യ,
മാനാപമാനസമമാനസരാജഹംസ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

In Puraanaas, Lord Krishna is a full form of god himself and in Mahabharatha he is like a divine person in the human form.

5. मञ्जीरमञ्जुमणिशिञ्जितपादपद्म, कञ्जायताक्ष, करुणाकर, कज्जनाभ ।
सञ्जीवनौषधसुधामय, साधुरम्य, श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ॥

മഞ്ജീരമഞ്ജുമണിശിഞ്ജിതപാദപദ്മ, കഞ്ജായതാക്ഷ, കരുണാകര, കഞ്ജനാഭ,
സഞ്ജീവനൗഷധസുധാമയ, സാധുരമ്യ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

Vaasudeva is a key player , as a great intelligent leader in Mahabharatha who has become one of the personified representation of dharma in all human qualities...

6. कंसासुरद्विरदकेसरि वीर, घोरवैराकरामयविरोधकराज, शौरे, ।

हंसादिरम्य सरसीरुहपादमूल, श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे॥

കംസാസുരദിരദകേസരി വീര, ഘോരവൈരാകരാമയവീരോധ
കരാജ, ശൗരേ,

ഹംസാദിരമ്യ സരസീരുഹപാദമൂല, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സക
ലാമയം മേ.

Vaasudeva gives the Bhagavath Geetha advise to Arjuna during the Kurukshetra war and the quotations from Geeta are used even by most modern scientists/ scholars like Albert Einstein, Gorbechev, Fritjoff Capra, Robert Openhaemer,.... while explaining the scientific, political, management facts and truths.

7. संसारसङ्कटविशङ्कटकङ्कटाय सर्वार्थदाय सदाय सनातनाय ।

सच्चिन्मयाय भवते सततं नमोस्तु श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे॥

സംസാരസങ്കടവിശങ്കടകങ്കടായ സർവാർത്ഥദായ സദായായ
സനാതനായ

സച്ചിന്മയായ ഭവതേ സതതം നമോസ്തു ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ,
സകലാമയം മേ.

Majority of the names and synonyms given in this ashtakam are have from Vishnu sahasranamam /Mahabharatha.

8. भक्तप्रियाय भवशोकविनाशनाय मुक्तिप्रदाय मुनिवृन्दनिषेविताय ।

नक्तन्दिवं भगवते नतिरस्मदीया श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे॥

ഭക്തപ്രിയായ ഭവശോകവിനാശനായ മൂക്തിപ്രദായ മുനിവൃന്ദ
നിഷേവിതായ

നക്തന്ദിവം ഭഗവതേ നതിരസ്മദീയാ ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സക
ലാമയം മേ.

The background messages of the names and synonyms come from Mahabhaagavatha purana a few from Vaayu Puraana and Vishnu Puraana.

These names have connections with puranic stories or the stories and historical facts given in Mahabharata.

Some of the names and adjectives are connected with the qualities, qualifications, size, shape, color, form of Vaasudeva (Lrod Krishna)..

Puranic stories, particularly from Bhaagavatha , has much to contribute for this ashtakam.

Few names and synonyms used in this ashtakam: saraseeruha paanchajanya, koumodakee, sreevatsavatsa, govinda, gopasutha, goganapala, sreebhoopathay, aanandaropa, veera, swabhaktajana vatsala, manjeeramanjumanisinjithapaadapadma, kanchaayathaaksha.....

3. विष्ण्वष्टकम्

1. विष्णुं विशालारुणपद्मनेत्रं विभान्तमीशाम्बुजयोनि पूजितम्।

सनातनं सन्मतिशोधितं परं पुमांसमाद्यं सततं प्रपद्ये॥

വിഷ്ണും വിശാലാരുണപദ്മനേത്രം വിഭാന്തമീശാമ്ബുജയോനി
പൂജിതം

സനാതനം സന്മതിശോധിതം പരം പുമാംസമാദ്യം സതതം പ്രപദ്യേ

Vishnu ashtakam has eight stanzas adoring Lord Mahavishnu.

2. कल्याणदं कामफलप्रदायकं कारुण्यरूपं कलिकल्मषघ्नम्।

कलानिधिं कामतनूजमाद्यं नमामि लक्ष्मीशमहं महान्तम्॥

കല്യാണദം കാമഫലപ്രദായകം കാരുണ്യരൂപം കലികല്മഷഘ്നം
കലാനിധിം കാമതനൂജമാദ്യം നമാമി ലക്ഷ്മീശമഹം മഹാന്തം.

Variety of names and synonyms of Mahavishnu are presented in this ashtakam in a beautiful manner to make a prayer /poem.

3. पीताम्बरं भृङ्गनिभं पितामह प्रमुख्यवन्द्यं जगदादिदेवम्।

किरीटकेयूरमुखैः प्रशोभितं श्रीकेशवं सन्ततमानतोऽस्मि॥

പീതാമ്ബരം ഭൃങ്ഗനിഭം പിതാമഹപ്രമുഖ്യവന്ദ്യം ജഗദാദിദേവം
കിരീടകേയൂരമുഖൈഃ പ്രശോഭിതം ശ്രീകേശവം സന്തതമാനതോ
ഽസ്മി.

Mahavishnu is the Lord of all lords and hence all incarnations /avatars are connected with him, particularly, the dasaavataara.

4. भुजङ्गतल्पं भुवनैकनाथं पुनः पुनः स्वीकृतकायमाद्यम् ।
पुरन्दराद्यैरपि वन्दितं सदा मुकुन्दमत्यन्तमनोहरं भजे ॥

ഭൂജങ്ഗതല്പം ഭുവനൈകനാഥം പുനഃ പുനഃ സ്വീകൃതകായമാദ്യം
പുരന്ദരാദൈരപി വന്ദിതം സദാ മുകുന്ദമത്യന്തമനോഹരം ഭജേ.
Mahavishnu is also the lord of creation, maintenance and
annihilation. Brahma Vishnu Maheswara.

5. क्षीराम्बुराशेरभितः स्फुरन्तं शयानमाद्यन्त विहीनमव्ययम् ।
सत्सेवितं सारसनाभमुच्चैर्विघोषितं केशिनिषूदनं भजे ॥

ക്ഷീരാമ്ബുരാശേരഭിതഃ സ്ഫുരന്തം ശയാനമാദ്യന്തവിഹീനമവ്യയം
സത്സേവിതം സാരസനാഭമുച്ചൈർവിഘോഷിതം കേശിനിഷൂദനം
ഭജേ.

Mahavishnu is the supreme lord explained through
narrations and stories in Many Puranas. He has thousands
of synonyms and names mentioned in epics also.

6. भक्तार्तिहन्तारमहर्निशन्तं मुनीन्द्रपुष्पाञ्जलिपादപङ्कजम् ।
भवघ्नमाधारमहाश्रयं परं परापरं पङ्कजलोचनं भजे ॥

ഭക്താർത്തിഹന്താരമഹർന്നിശന്തം മൂനീന്ദ്രപുഷ്പാഞ്ജലിപാദപ
ങ്കജം

ഭവഘ്നമാധാരമഹാശ്രയം പരം പരാപരം പങ്കജലോചനം ഭജേ.

The synonyms presented by Sree Narayana Guru in this
ashtakam have many background stories mentioned in
Vaayu purana. Vishnu Puraana, padma purana,
Bhagavatha purana, Vishnu dharmoththara purana, soura
purana and so on

7. नारायणं दानवकाननानलं नतप्रियं नामविहीनमव्ययम् ।
हर्तुं भुवो भारमनन्तविग्रहं स्वस्वीकृतश्मावरमीडितोऽस्मि ॥

നാരായണം ദാനവകാനനാനലം നതപ്രിയം നാമവിഹീനമവ്യയം
ഹർത്തും ഭുവോ ഭാരമനന്തവിഗ്രഹം സ്വസ്വീകൃതക്ഷ്മാവരമീ
ഡിതോ ഽസ്മി.

Mahavishnu is said to be the personified symbolical
presentation of Brahman itself. Hence Mahavishnu is

also known as paramathma chaitanyam because the universe itself is presented as prapancha pursha – the cosmic form of universe.

8. नमोऽस्तु ते नाथ! वरप्रदायिन् नमोस्तु ते केशव! किङ्करोऽस्मि।

नमोस्तुऽते नारदपूजिताङ्घ्रे नमो नमस्त्वच्चरणं प्रपद्ये॥

നമോ ഫസ്തു തേ നാഥ! വരപ്രദായിൻ നമോ ഫസ്തു തേ
കേശവ! കിങ്കരോ ഫസ്മി

നമോ ഫസ്തു തേ നാരദപൂജിതാङ्ഘ്രേ നമോ നമസ്തവ്ചരണം പ്രപദ്യേ.

Mahavishnu is adored in all the four Vedas particularly as Purusha sukta etc.

फलश्रुतिः

विष्णवष्टकमिदं पुण्यं यः पठेद् भक्तितो नरः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं
स गच्छति॥

ഫലശ്രുതി:

വിഷ്ണവഷ്ടകമിദം പുണ്യം യഃ പഠേദ് ഭക്തിതോ നരഃ
സർവ്വപാപവിനിർമുക്തോ വിഷ്ണുലോകം സ ഗച്ഛതി.

Mahavishnu is adored in Vishnu sahasranaama also through a thousand synonyms and names..

All the ten avatars are mentioned whenever the name of Mahavishnu comes, in a poem.

A Few names and synonyms used in this ashtakam: visaalarunapadmanetram, vibhaanthameesam, sanaathanam, kalyanapadam, peethaambaram, bhrunganibham, jagadaadidevam, ksheerambuserabhtha pshurantham, naarayanam, naamaviheenamavyayam.....

4. चिदंबरल्लष्टकम्

1. ब्रह्ममुखामरवन्दित लिङ्गं जन्मजरामरणान्तकलिङ्गम्।

कर्म्मनिवारण कौशललिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम्॥

ബ്രഹ്മമുഖാമരവന്ദിത ലിങ്ഗം ജന്മജരാമരണാന്തകലിങ്ഗം

കർമ്മനിവാരണ കൗശലലിങ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദംബര ലിങ്ഗം.

All the eight stanzas are directly connected with Lord Siva consecrated in the temple of Chidambaram,

2. കല്പകമൂല പ്രതിഷ്ഠിതലിङ്ഗം ദർപ്പകനാശ യുधिष्ठിരലിङ്ഗം।

കുപ്രകൃതി പ്രകരാന्तകലിङ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദंबर ലിङ്ഗം॥

കല്പകമൂല പ്രതിഷ്ഠിതലിङ്ഗം ദർപ്പകനാശ യുധിഷ്ഠിരലിङ്ഗം
കുപ്രകൃതി പ്രകരാന्तകലിङ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദംബര ലിङ്ഗം

The prayer is composed with a variety of names and synonyms of Lord Siva as mentioned in many Puranas , particularly in Siva Puraana. Linga purana, ganesa Puraana, and so on.

3. സ്കന്ദഗണേശ്വര കല്പിതലിङ്ഗം കിन्नരചാരണ ഗായകലിङ്ഗം।

പन्नഗഭൂഷണ പാവനലിङ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദंबरലിङ്ഗം॥

സ്കന്ദഗണേശ്വര കല്പിതലിङ്ഗം കിന്നരചാരണ ഗായകലിङ്ഗം
പന്നഗഭൂഷണ പാവനലിङ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദംബരലിङ്ഗം.
Many of the synonyms are evolved from the relation of Lord Siva with Sakti, Parvathi, Ganesa, Skanda and other puranic characters.

4. സാമ്പസദാശിവ ശङ്കരലിङ്ഗം ക്ഷമ്യവരപ്രദ കോമലലിङ്ഗം।

സാമ്യവിഹീന സുമാനസലിङ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദंबरലിङ്ഗം॥

സാമ്പസദാശിവ ശങ്കരലിङ്ഗം ക്ഷമ്യവരപ്രദ കോമലലിङ്ഗം
സാമ്യവിഹീന സുമാനസലിङ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദംബരലിङ്ഗം.
Many names used in this ashtakam also link with the power of lord Siva as Mruthyunjaya and Lord of annihilation and avatars of Lord Siva as mentioned for the avatars of Lord Vishnu

5. കലിമലകാനന പാവകലിङ്ഗം സലിലതരംഗ വിഭൂഷണലിङ്ഗം।

പലിതപതംഗ പ്രദീപകലിङ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദंबरലിङ്ഗം॥

കലിമലകാനന പാവകലിङ്ഗം സലിലതരംഗ വിഭൂഷണലിङ്ഗം
പലിതപതംഗ പ്രദീപകലിङ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദംബരലിङ്ഗം.
All the ashtakams and other prayer adoring the gods of Hindu dharma are composed in the same pattern . Hence the description given in other writings can be extrapolated to this ashtakam also.

6. अष्टतनु प्रतिभासुरलिङ्गं विष्टपनाथ विकस्वरलिङ्गम् ।
 शिष्टजनावन शीलितलिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम् ॥
 അഷ്ടതനു പ്രതിഭാസുരലിങ്ഗം വിഷ്ടപനാഥ വികസ്വരലിങ്ഗം
 ശീലിതലിങ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.
 Few names and synonyms used in this ashtakam:
 Brahmamukhaamaravanditha lingam, karmanivaarana,
 chidambaralingam, skanda ganeswara, sambasadaasiva,
 kalimalakaanana, anthakamardhana, janthuhrudisthitha,
 ashtathanum.....
7. अन्तकमर्दन बन्धुरलिङ्गं कृन्तितकाम कलेबरलिङ्गम् ।
 जन्तुहृदिस्थित जीवकलिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम् ॥
 അന്തകമർദ്ദന ബന്ധുരലിങ്ഗം കൃന്തിതകാമ കളേബരലിങ്ഗം
 ജന്തുഹൃദിസ്ഥിത ജീവകലിങ്ഗം തന്മൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.
8. पुष्टधियस्सुचिदंबर लिङ्गं दृष्टमिदं मनसानुपठन्ति ।
 अष्टकमेतदवाङ्मनसीयं अष्टतनुं प्रति यान्ति नरास्ते ॥
 പുഷ്ടധിയസ്സുചിദംബര ലിങ്ഗം ദൃഷ്ടമിദം മനസാനുപഠന്തി
 അഷ്ടകമേതദവാങ്മനസീയം അഷ്ടതനും പ്രതി യാന്തി
 നരാസ്തേ.

5. आश्रमम्

1. आश्रमेऽस्मिन् गुरुः कश्चिद् विद्वान् मुनिरुदारधीः ।
 समदृष्टिः शान्तगंभीराशयो विजितेन्द्रियः ॥
 ആശ്രമേ ഏസ്മിൻ ഗുരുഃ കശ്ചിദ് വിദ്വാൻ മുനിരുദാരധീഃ
 സമദൃഷ്ടിഃ ശാന്തഗംഭീരാശയോ വിജിതേന്ദ്രിയഃ
2. परोपकारी स्याद्दीनदयालुः सत्यवाक् पटुः ।
 सदाचाररतः शीघ्रकर्तव्यकृतन्द्रितः ॥
 പരോപകാരി സ്യാദ്ദീനദയാലുഃ സത്യവാക് പടുഃ
 സദാചാരരതഃ ശീഘ്രകർത്തവ്യകൃതന്ദ്രിതഃ
3. अधिष्ठायास्य नेतृत्वं कुर्यात् काञ्चित् सभां शुभाम् ।
 अस्यामायान्ति ये ते स्युः सर्वे सोदरबुद्धयः ॥

അധിഷ്ഠായാസ്യ നേതൃത്വം കുര്യാത് കാഞ്ചിത് സഭാം ശുഭാം;
അസ്യാമായാത്തി യേ തേ സ്യുഃ സർവേ സോദരബുദ്ധയഃ

4. यद्वदत्रैव तद्वच्च स्त्रीणं पुंसां पृथक् पृथक् ।

विद्यालया दिशि दिशि क्रियन्तामाश्रमाः सभाः ॥

യദവത്രൈവ തദവച്ഛ സ്ത്രീണാം പുംസാം പൃഥക് പൃഥക്
വിദ്യാലയോ ദിശി ദിശി ക്രിയന്താമാശ്രമാഃ സഭാഃ.

5. एकैकस्यामासु नेता चैकैकः स्यद्विचक्षणः ।

सर्वाभिरनुबन्धोऽद्वैताश्रमस्याभिरन्वहम् ॥

ഏകൈകസ്യാമാസു നേതാ ചൈകൈകഃ സ്യാദവിചക്ഷണഃ
സർവാഭിരനുബന്ധോഽദ്വൈതാശ്രമസ്യാഭിരന്വഹം.

Here lives a great Rushi having great knowledge. He is not attached with anything in this world except the divine power.

He helps all, he is compassionate always, he always tells the truth, he does the work fast with all sincerity, he conducts teaching classes, near by the ashrams the school is being run by the Rushi....thus go the explanation of an hermitage and also the Rushi who is living in the hermitage.

6. भद्रकाल्यष्टकम्

1. श्रीमच्छङ्करपाणिपल्लवकिरल्लोलंबमालोल्लस
न्मालालोलकलापकालकवरी भारवलीभासुरीम् ।
कारुण्यामृतवारिराशिलहरी पीयूषवर्षावलीम्
बालांबां ललितालकामनुदिनं श्रीभद्रकालीं भजे ॥

ശ്രീമച്ഛങ്കരപാണിപല്ലവകിരല്ലോലംബമാലോല്ലസ-
ന്മാലാലോലകലാപകാളകബഹരീഭാരാവലീഭാസുരീം
കാരുണ്യമൃതവാരിരാശിലഹരീപീയൂഷവർഷാവലീം
ബാലാംബാം ലളിതാളകാമനുദിനം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Bhadra kaali is the feminine form of the kaalam (time). It is a form of goddess Mahaamaaya, Devi, Durga .

2. हेलादारितदारिकासुरशिरः श्रीवीरपाणोन्मद
श्रेणीशोणितशोणिमाधरपुटीं वीटीरसास्वादिनीम् ।
पाटीरादि सुगन्धिचूचुकतटीं शाटीकुटीरस्तनीम्
घोटीवृन्दसमानधाटियुध्नीं श्रीभद्रकालीं भजे ।।

ഹേലാദാരിതദാരികാസുരശിരഃശ്രീവീരപാണോന്മദ-
ശ്രേണീശോണിതശോണിമാധരപുടീം വീടീരസാസ്വാദിനീം
പാടീരാദി സുഗന്ധിചൂചുകതടീം ശാടീകുടീരസ്തനീം
ഘോടീവൃന്ദസമാനധാടിയുധ്വീം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Bhadra means glorious, kaali means as mentioned earlier
the symbolic presentation of the time / kaalam.

3. बालार्कयुतकोटिभासुरकिरीटामुक्तमुग्धालक-
श्रेणीनिन्दितवासिकामरुसरोजागाञ्चलोरुश्रियम् ।
वीणावादनकौशलाशय श्यानन्दसन्दायिनी
मंभामंबुजलोचनामनुदिनं श्रीभद्रकालीं भजे ।।

ബാലാർക്കായുതകോടിഭാസുരകിരീടാമുക്തമുഗ്ധാലക-
ശ്രേണീനിന്ദിതവാസികാമരസരോജാഗാഞ്ചലോരുശ്രിയം
വീണാവാദനകൗശലാശയശ്രോതസന്ദായിനീ-
മംബാമംബുജലോചനാമനുദിനം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Kaali worship was very common in olden days and still continue
in many north Indian temple like Kolkaatta kaali temple,
Kaamaakshi temple and so on.

4. मातङ्गश्रुतिभूषिणीं मधुधरी वाणीसुधामोषिणीम् ।
भ्रूविक्षेपकटाक्षवीक्षणविसर्गक्षेमसंहारिणीम् ।
मातङ्गीं महिषासुरप्रमथिनीं माधुर्यधुर्याकर
श्रीकारोत्तरपाणि पङ्कजपुटीं श्रीभद्रकालीं भजे ।।

മാതങ്ഗശ്രുതിഭൂഷിണീം മധുധരീവാണീസുധാമോഷിണീം
ഭ്രൂവിക്ഷേപകടാക്ഷവീക്ഷണവിസർഗ്ഗക്ഷേമസംഹാരിണീം
മാതങ്ഗീം മഹിഷാസുരപ്രമഥിനീം മാധുര്യധുര്യാകര-
ശ്രീകാരോത്തരപാണിപങ്കജപുടീം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Swami Vivekananda and Ramakrishna Paramahansa were the great devotees of Kaali mother.

5. मातङ्गाननबाहुलेयजननीं मातङ्गसंगामिनीं
चेतोहारि तनुच्छवीं शफरिका चक्षुष्मतीमंबिकाम् ।
जृम्भत्प्रौढनिसुंभसुंभमथिनीमंभोजभूपूजिताम्
सम्पत्सन्ततिदायिनीं हृदि सदा श्रीभद्रकालीं भजे ॥

മാതങ്ഗാനനബാഹുലേയജനനീം മാതങ്ഗസംഗാമിനീം
ചേതോഹാരി തനുച്ഛവീം ശഫരികാചക്ഷുഷ്മതീമംബികാം
ജൃംഭത്പ്രൗഢനിസുംഭസുംഭമഥിനീമംഭോജഭൂപൂജിതാം
സമ്പത്സന്തതിദായിനീം ഹൃദി സദാ ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Many names and synonyms are used by Sree Narayana Guru for adoring the mother , goddess, Kaali in this ashtakam.

6. आनन्दैकतरङ्गिणीममलहत्रालीकहंसीमणीम्
पीनोत्तुङ्गघनस्तनां घनलसत् पाटीरपङ्कोज्ज्वलाम् ।
क्षौमावीतनितंबविंबरशनास्यूतक्वणत् किङ्किणीम्
एणांकांबुज भासुरास्यनयनां श्रीभद्रकालीं भजे ॥

ആനന്ദൈകതരങ്ഗിണീമമലഹൃന്നാളീകഹംസീമണീം
പീനോത്തുങ്ഗഘനസ്തനാം ഘനലസത് പാടീരപങ്കോജ്ജ്വലാം
ക്ഷൗമാവീതനീതംബബിംബരശനാസ്യൂതക്വണത് കിങ്കിണീം
ഏണാംകാംബുജ ഭാസുരാസ്യനയനാം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Many synonyms and names are directly linked with the mother nature / prakruti Devi.

7. कालांभोदकलाय कोमलतनुच्छायाशിतीभूतिमत्
संख्यानान्तरितस्तनान्तरलसन्मालाकिलन्मौक्तिकाम् ।
नाभीकूपसरोज (नालिवि)लसच्छातोदरीशापदीम्
दूरीकुर्वयि देवी घोरदुरितं श्रीभद्रकालीं भजे ॥

കാളാംഭോദകളായ കോമളതനുച്ഛായാശിതീഭൂതിമത്-
സംഖ്യാനാന്തരിതസ്തനാന്തരലസന്മാലാകിലന്മൗക്തികാം
നാഭീകൂപസരോജ(നാളിവി)ലസച്ഛാതോദരിശാപദീം
ദൂരീകുർവയി ദേവി ഘോരദുരിതം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Prakruti Devi is the feminine form of the prapancha purusha, which when combine the nature creates all living and non living beings.

8. आत्मीयस्तनकुंभकुंभुं कुमरजः पङ्कारुणालंकृत
श्रीकण्ठौरसभूरिभूतिममरी कोटीरहीरायिताम् ।
वीणापाणी सनन्दनन्दितपदा मेणीविशालेक्षणाम्
वेणीहीणितकालमेघपटर्ली श्रीभद्रकालीं भजे ॥

ആത്മീയസ്തനകുംഭകുംഭമരജഃപങ്കാരുണാലങ്കൃത-
ശ്രീകണ്ഠൗരസഭൂരിഭൂതിമമരീകോടീരഹീരായിതാം
വീണാപാണീ സനന്ദനന്ദിതപദാമേണീവിശാലേക്ഷണാം
വേണീഹീണിതകാലമേഘപടലീം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Many natural phenomenon and nature's forces are described in this ashtakam for adoring the Mother Kaali.

Many names used in this ashtakam have their origin in Sree Varaha Puraana, Markandeya purana, Brahmaanda purana and Devi Bhaagavatha.

One of the specialty of this ashtakam is that , the reward and merits of chanting this ashtakam has been mentioned by Guru, as given in Puranas and prayers written in olden days.

फलश्रुतिः

देवीपादपयोजपूजनमिति श्रीभद्रकाल्यष्टकम्
रोगौघाघघनानिलायितमिदं प्रातः प्रगेयन् पठन् ।
श्रेयः श्रीशिवकीर्ति सम्पदमलं संप्राप्य सम्पन्नयीम्
श्रीदेवीमनपायिनीं गतिमयन् सोऽयं सुखी वर्तते ॥

ഫലശ്രുതി:

ദേവിപാദപായോജപൂജനമിതി ശ്രീഭദ്രകാളാഷ്ടകം രോഗൗഘാഘ
ഘനാനിലായതിതമിദം പ്രാതഃ പ്രഗേയൻ പഠൻ
ശ്രേയഃ ശ്രീശിവകീർത്തിസമ്പദമലം സംപ്രാപ്യ സമ്പന്നയീം ശ്രീദൈ
വീമനപായിനീം ഗതിമയൻ സോഽയം സുഖീ വർത്തതേ.

Few names and synonyms used in this ashtakam:

Sreemathsankara paani pallavakirallolambamaalollasa...
 ..kaarunyaamrutha, peeyooshavashaavaleem,
 baalaarkaayuthakotibhaasurkire taamuktamugdaalaka

7. ദേവീപ്രണാമദെവ്യാഷ്ടകം

1. പാദമുക്തജന പാലനാധിക പരാധിനാ ഭവഭയാപഹ

പൂതമാനസ പൂരാണപുരുഷ പൂരണരാദി പൂരുപൂജിതാ

സാധു സാധിത സരസ്വതീ സകല സംപ്രദായ സമുദാഹതാ

ശാതശാരദ ശശാങ്കശേഖര ശിവാ ശിവാ ശിവമുദീയതാം

പാദമുക്തജന പാലനാധിക പരാധിനാ ഭവഭയാപഹ

പൂതമാനസ പൂരാണപുരുഷ പൂരണരാദി പൂരുപൂജിതാ

സാധു സാധിത സരസ്വതീ സകല സംപ്രദായ സമുദാഹതാ ശാത

ശാരദ ശശാങ്കശേഖര ശിവാ ശിവാ ശിവമുദീയതാം.

This ashtakam has many unique parameters which are not seen in other writings of Sree Narayana Guru.

2. നീലനീരദനിഭാ നിശാകരനികാശ നിർമ്മലനിജാനനാ

ലോലലോചന ലലാമശോഭിത ലലാടലാലിത ലലാടികാ

ശാലിതാ ശകുലശാരദാ ചരണചാരി ശാശ്വതശുഭാവഹാ

കാലകാല കമനീയകാമുക കലാ കലാപ കലിതാവതാം

നീലനീരദനിഭാ നിശാകരനികാശ നിർമ്മലനിജാനനാ

ലോലലോചന ലലാമശോഭിത ലലാടലാലിത ലലാടികാ

ശാലിതാ ശകുലശാരദാ ചരണചാരി ശാശ്വതശുഭാവഹാ

കാലകാല കമനീയകാമുക കലാ കലാപ കലിതാവതാം.

The names and synonyms used in this prayer /adoration appears to be very novel and special.

3. കുന്ദകുന്ദകുചകുന്ദ കുന്ദകുന്ദ വിശുഭിഷംഭു ശുഭസംഭവാ

ജംഭീജംഭരിപു ജംഭലസ്തനി നിപേദ്യമാണ ചരണാഭു

ജാ ഭിംഭകുന്ദിമുഖ ബാഹുലേയലസദ്ഭക്താ വിധുരപദ്ഭക്താ

ഭാമികാസുരനിശു്ഭശു്ഭമതിനി തനോതു ശിവമംബികാ

കുണ്ടികുണ്ടകുചകുണ്ടകുങ്കുമ വിശുണ്ടിശുണ്ടു ശുഭസുണ്ടവാ
ജുണ്ടിജുണ്ടരിപു ജുണ്ടളസ്തനി നിഷേവുമാണ ചരണാഞ്ചു
ജാ ഡിണ്ടകുണ്ടിമുഖ ബാഹുലേയലസദങ്കകാ വിധുരപങ്കകാ
ഡാണ്ടികാസുരനിശുണ്ടശുണ്ടമിനീ തനോതു ശിവമഞ്ചികാ.

Extremely complicated and rare Sanskrit words are used for composing this ashtakam.

- 4 दारितातिघन दारिकादमित दारुणाघनिरयश्चटा
मारमारण मरा मराल मणिमत्तराग परमानिनी
शूरशूरदनुसूनुसारमरतारकासुर रिपुप्रसू
राजराजरमणीरपारमितराजितामल पदावताम् ।।

ദാരിതാതിഘന ദാരികാദമിത ദാരുണാഘനിരയശ്ചടാ
മാരമാരണ മരാ മരാള മണിത്തരാഗ പരമാനിനീ
ശുരശുരദനുസൂനുസാരമരതാരകാസുര രിപുപ്രസു
രാജരാജരമണീരപാരമിതരാജിതാമല പദാവതാം.

In each stanza, guru salutes Goddess Devi and hence the name Devi pranaama Devi ashtakam used (the ashtakam which is written by saluting Devi)

5. हेलयास्वदित हालयाकुलितकालया मलिन श्रीलया
ब्रीलया पलित फालया विमलमालया समरवेलया ।
स्थूलया वपुषि बालया कुशलमूलया जलदकालया
पालयेति परिपालयेति परिपालयेति जपमालया ।।

ഹേലയാസ്വദിത ഹാലയാകുലിതകാലയാ മലിന ശ്രീലയാ
വ്രീലയാ പലിത ഫാലയാ വിമലമാലയാ സമരവേലയാ;
സ്ഥൂലയാ വപുഷി ബാലയാ കുശലമൂലയാ ജലദകാലയാ
പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.

Every letter, every word and each stanza have many specialty of twisting letters, which undoubtedly demonstrates the caliber of Sri Narayana guru to use the ancient language Sanskrit like the Vedic scholars did.

6. रामया विमतवामया समितकामया सुमितसीमया

ഭൂമയാധികപരോമയാ ധനകദംബയാ വിധൂരിതാമയാ ।
 ധോരയാ സമരവീരയാ കലിതഹീരയാ സമരപാര്യാ
 പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ ॥

രാമായാ വിമതവാമായാ ശമിതകാമായാ സുമിതസീമായാ
 ഭൂമയാധികപരോമായാ ഘനകദംബയാ വിധൂരിതാമായാ
 ഘോരയാ സമരവീരയാ കലിതഹീരയാ സമരപാരയാ
 പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.

It is to be specially mentioned here that, the meaning of each word and line can be understood only with the commentary or with the guidance of the Sanskrit scholars.

7. ഹാരയാ ജലദനീരയാ ശമിതമാര്യാതപ വിദാര്യാ
 ഭൂമയാധികവികാര്യാ ചകിതചോര്യാ സകലസാര്യാ ।
 വീര്യാച ശിവദാര്യാ മുലിതഹീര്യാ നമിതശൂര്യാ
 പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ ॥

ഹാരയാ ജലദനീരയാ ശമിതമാര്യാതപ വിദാര്യാ
 ഭൂമയാധികവികാര്യാ ചകിതചോര്യാ സകലസാര്യാ
 വീര്യാച ശിവദാര്യാ മുലിതഹീര്യാ നമിതശൂര്യാ
 പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.

Undoubtedly one can declare that this ashtakam and eight stanzas have taken Sri Narayana Guru to the level of Sree Veda Vyasa, Vasishta and Sankaracharya..

8. സാശയാ വിധൂതപാശയാ വിധൂതപാശയാ സരജനീശയാ
 ശോഷയാനപതപാശയാ കുചവികോശയാ വിനുതമേശയാ ।
 സേനയാ സുമഥനാശയാ ഹൃതഹരാശയാ ദമിതനാശയാ
 ഹേലയാദൃതസുകോശയാ ദിവി വിമോചയേ വിമതനാശയാ ॥

സാശയാ വിധൂതപാശയാ വിധൂതപാശയാ സരജനീശയാ
 ശോഷയാനപതപാശയാ കുചവികോശയാ വിനുതമേശയാ
 സേനയാ സുമഥനാശയാ ഹൃതഹരാശയാ ദമിതനാശയാ ഹേല
 യാദൃതസുകോശയാ ദിവി വിമോചയേ വിമതനാശയാ.

Few names and synonyms used in this ashtakam and also the

lines as such quoted here:

Ramayaa vimathavaamayaa samithakaamayaa sumithaseemayaa
Bhoomayaadhikaparomayaa ghanadambayaa vidurithaamayaa...
Haarayaa jaladaneerayaa samithamaarayaathapavidaarayaa
Bhoomayaadhikavikaarayaa chakithachorayaa sakalasaarayaa...
Saasayaa vidhuthapaasayaa vidhruthapaasayaa sarajaneesayaa
Soshayaanapathapaaasayaakuchvikosayaavinuthamesayaa..

8. बाहुलेयाष्टकम्

1. ओं ओं ओं होमधूमप्रकटतटजटा कोटिभोगिप्रपूरम्
अं अं अं आदितेय प्रणतपदयुगांभोरुह श्रीविलासम् ।
उं उं उं उग्रनेत्रत्रय लसित वपूज्येतिरानन्दरुमं
श्रीं श्रीं श्रीं शीघ्रचित्तभ्रमहरमनिशं भावये बाहुलेयम् ॥

ഓം ഓം ഓം ഹോമധൂമപ്രകടതടജടാകോടിഭോഗിപ്രപൂരം
അം അം അം ആദിത്യേ പ്രണതപദയുഗാമ്ഭോരുഹ ശ്രീവിലാസം
ഉം ഉം ഉം ഉഗ്രനേത്രത്രയ ലസിത വപൂർജ്യോതിരാനന്ദരൂപം ശ്രീം
ശ്രീം ശ്രീം

ശ്രീഘ്രചിത്തഭ്രമഹരമനിശം ഭാവയേ ബാഹുലേയം

These are the lines composed for adoring and
worshipping Lord Baahuleya (Lord Subrahmanya).

2. ह्रीं ह्रीं ह्रीं हृष्टषट्कन्धरमघमरणारण्यसंवर्तवह्नीम्
ऐं ऐं ऐं ऐङ्गुदी सत्फलमृदु मिलितप्राशि योगीन्द्रवन्द्यम् ।
क्लीं क्लीं क्लीं क्लिष्टकायक्लमदव दहन क्लेशनिर्मूलनाशाम् ।
सौं सौं सौं सौराकान्ति भ्रमहरमनिशं भावये बाहुलेयम् ॥

ഹ്നീം ഹ്നീം ഹ്നീം ഹൃഷ്ടഷട്കന്ധരമഘമരണാറണ്യസം
വർത്തവഹ്നീം

ഐം ഐം ഐം ഐങ്ഗുദീ സത്ഫലമൃദു മിളിതപ്രാശി
യോഗീന്ദ്രവന്ദ്യം

ക്ലീം ക്ലീം ക്ലീം ക്ലിഷ്ടകായക്ലമദവ ദഹന ക്ലേശനിർമൂലനാശം സൗം
സൗം സൗരകാന്തിഭ്രമഹരമനിശം ഭാവയേ ബാഹുലേയം

This an unusual composition of guru where an entirely
different pattern of mantras are composed here with

letter repeating in the beginning of each lines of each stanza like moolaaksharam or beejaaksharam.

3. शं शं शं शब्दरूपं शशिधरममलं शङ्करं सांबमूर्तिम्
शिं शिं शिं शिष्टवन्द्यं शिखरिनिलयनं शिक्षितानेकलोकम् ।
शुं शुं शुं शुभ्रहासं शुभकरमतिसन्देह सन्तोहनाशम्
शौं शौं शौं शौक्लिताङ्गं सितभसितगणैर्भावये बाहुलेयम् ॥

ശം ശം ശം ശബ്ദരൂപം ശശിധരമമലം ശങ്കരം സാംബമൂർത്തിം
ശിം ശിം ശിം ശിഷ്ടവന്ദ്യം ശിഖരിനിലയനം ശിക്ഷിതാനേകലോകം
ശും ശും ശും ശുഭ്രഹാസം ശുഭകരമതിസന്ദേഹ സന്തോഹനാശം
ശൗം ശൗം ശൗം ശൗക്ലിതാങ്ഗം സിതഭസീതഗണൈർ ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

This is a complete mantra style composing starting with the letters and then variety of names and synonyms.

4. रं रं रं रम्यदेहं रजतगिरिगृहं रक्तपद्माङ्घ्रियुग्मम्
रिं रिं रिं रिक्तशोक प्रकृतिपरमजंघालमानीलनेत्रम् ।
रुं रुं रुं रुक्षकाय प्रतिभटहननं रक्तकौशेय वस्त्रम्
रौं रौं रौं रौरवादि द्रुतहरकुहरं भावये बाहुलेयम् ॥

രം രം രം രമ്യദേഹം രജതഗിരിഗൃഹം രക്തപദ്മാങ്ഘ്രിയുഗ്മം
രിം റിം റിം റിക്തശോക പ്രകൃതിപരമ ജംഘാലമാനീലനേത്രം
രും രും രും രുക്ഷകായപ്രതിഭടഹനനം രക്തകൗശേയവസ്ത്രം
രൗം രൗം രൗം രൗരവാദി ദ്രുതഹരകുഹരം ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

All the names and synonyms were collected from Skandapurana, Sivapuraana, Ganesa Puraana, Devi Bhaagavatha and so on.

5. हं हं हं हंसयोगीप्रवरसुखकरं हस्तलक्ष्मीसमेतम्
हिं हिं हिं हीनामानं हितसुखवरदं हिंसयापेतकीलम् ।
हुं हुं हुं हुंकृतिध्वंसित रजनिचर क्रौर्यकौडिल्यमूर्तिम्
हैं हैं हैं हैमकुम्भायतकरा सहजं भावये बाहुलेयम् ॥

ഹം ഹം ഹം ഹംസയോഗീപ്രവരസുഖകരം ഹസ്തലക്ഷ്മീസമേതം
ഹിം ഹിം ഹിം ഹീനമാനം ഹിതസുഖവരദം ഹിംസയാപേതകീലം
ഹും ഹും ഹും ഹുങ്കൃതിധ്വംസിത രജനീചരക്രൗര്യകൗടീല്യ മൂർത്തിം

ഹൈം ഹൈം ഹൈം ഹൈമകുഭായതകര സഹജം ഭാവയേ
ബാഹുലേയം.

The relations mentioned , in Puranas of Subrahmanya
with Parvathi , Siva, Ganesa and other divine concepts
are quoted here for synonyms,. Each word carrying a
specific meaning with a specific story behind it.

6. ണ് ണ് ണ് നന്ദികേശപ്രവര ഭുജഗ നിർവിഘ്ന കർമ്മപ്രപഞ്ചം
പിം പിം പിം നീലകണ്ഠ പ്രിയസുതമജിതം നിർമലാഭം നിരീഹം ।
പു് പു് പു് പുതനാഭോത്തര നിമൃതനിലാലംബ കൈവല്യമുർതിം
പ്ലാ് പ്ലാ് പ്ലാ് നാമരൂപാത്മക ജഗദഖിലം ഭാവയേ ബാഹുലേയം ॥

ണം ണം ണം നന്ദികേശപ്രവര ഭുജഗ നിർവിഘ്ന കർമ്മപ്രപഞ്ചം
പിം പിം പിം നീലകണ്ഠ പ്രിയസുത മജിതം നിർമലാഭം നിരീഹം
പും പും പും പുതനാഭോത്തര നിമൃതനിരാലംബ കൈവല്യ
മുർത്തിം

ണാം ണാം ണാം നാമരൂപാത്മക ജഗദഖിലം ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

Four lines are given below just to have the real taste of
the writings of this ashtakam by Guru.

7. മ് മ് മ് ഭാഗധേയം ഭഗവദനുചര പ്രാജ്ഞാലിസ്തോത്രപൂർവ്വം
മീം മീം മീം മീമ നാദാന്തക മദനഹരം മീപിതാരാതിവർഗ്ഗം ।
മു് മു് മു് മൂതിമൂഘാർച്ചിതമമിതസം സ്താർത്ഥശാസ്ത്രാന്തർഭാഗം
മ്ലാ് മ്ലാ് മ്ലാ് മ്ലാമുഖ്യം ഗ്രഹണപട്ടം ഭാവയേ ബാഹുലേയം ॥

ഭം ഭം ഭം ഭാഗധേയം ഭഗവദനുചരപ്രാജ്ഞാലിസ്തോത്രപൂർവ്വം
ഭീം ഭീം ഭീം ഭീമ നാദാന്തക മദനഹരം ഭീപിതാരാതിവർഗ്ഗം
ഭൂം ഭൂം ഭൂം ഭൂതിഭൂഷാർച്ചിതമമിതസംസ്താർത്ഥശാസ്ത്രാന്തരഭാഗം
ഭ്രം ഭ്രം ഭ്രം ഭ്രമുഖ്യം ഗ്രഹണപട്ടം ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

8. വ് വ് വ് വാഹിനിശം വലരിപുനിലയ സ്തോത്രസമ്പത്സമൂഹം
വിം വിം വിം വീരവാഹുപ്രഭൃതി സഹചരം വിഘ്നരാജാനുജാതം ।
വു് വു് വു് വൂതനാഥം ഭുവനനിലയനം ഭൂരികല്യാണശീലം
വ്ലാ് വ്ലാ് വ്ലാ് വ്ലാവിതാരി പ്രതിഭയമനിശം ഭാവയേ ബാഹുലേയം ॥

വം വം വം വാഹിനിശം വലരിപുനിലയസ്തോത്രസമ്പത് സമൂഹം
വിം വിം വിം വീരവാഹുപ്രഭൃതിസഹചരം വിഘ്നരാജാനുജാതം
വും വും വും ഭൂതനാഥം ഭുവനനിലയനം ഭൂരികല്യാണശീലം വൗ

വാം വാം ഭാവിതാരി പ്രതിജ്ഞാനിശം ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

"om m om homadhoomaprakatathatajata
kotibhogiprapooram

Am am am aaditheya pranathapadayugam bhoruha
sreevilaasam

Um um um ugranetrathraya lasitha vapoorjyothiraanan
daroopam

Sreem sreem sreem seeghrahithabhramaharamanisam
bhaavaye baahuleyam....

9. ब्रह्मविद्यापञ्चकम्

1. नित्यानित्यविवेकतो हि नितरां निर्वेदमापद्य सद्
विद्वानत्र शमादि षट्क लसितः स्यान्मुक्तिकामो भुवि, ।
पश्चाद् ब्रह्मविदुत्तमं प्रणति सेवाद्यैः प्रसन्नं गुरुम्
पृच्छेत् कोऽहमिदं कुतो जगदिति स्वामिन्! वद त्वं प्रभो! ।।

നിത്യം അനീത്യവിവേകത്തോ ഹി നിരതാം നിർവേദമാപദ്യ സദ്-
വിദ്വാൻ അത്ര ശമാദി ഷട്ക ലസിതഃ സ്യാൻമുക്തികാമോ ഭൂവി,
പശ്ചാദ് ബ്രഹ്മവിദുത്തമം പ്രണതി സേവാദൈഃ പ്രസന്നം ഗുരും
പൃച്ഛേത് കോഽഹമിദം കുതോ ജഗദിതി സ്വാമിൻ! വദ ത്വം പ്രഭോ!

This is a panchakam composed in five stanzas and hence
panchakam (means five stanzas).

2. त्वं हि ब्रह्म न चेन्द्रियाणि न मनो बुद्धिर् न चित्तं वपुः
प्राणाहङ्कृतयोऽन्यदप्यसदविद्याकल्पितं स्वात्मनि ।
सर्वं दृश्यतया जडं जगदिदं त्वत्तः परं नान्यतो
जातं न स्वत एव भाति मृगतृष्णाभं दरीदृश्यतां

ത്വം ഹി ബ്രഹ്മ ന ചേന്ദ്രിയാണി ന മനോ ബുദ്ധിർ ന ചിത്തം വപുഃ
പ്രാണാഹങ്കൃതയോഽന്യദപ്യസദവിദ്യാകല്പിതം സ്വാത്മനി
സർവ്വം ദൃശ്യതയാ ജഡം ജഗദിദം ത്വത്തഃ പരം നാന്യതോ
ന സ്വത ഏവ ഭാതി മൃഗതൃഷ്ണാഭം ദരീദൃശ്യതാം.

This is composed in the style of prasnopanishad, as the
question asked by a student of Vedanta and the answer
given by the Vedic Guru/scholar

3. व्याप्तं येन चराचरं घडशरावादीव मृत्सत्तया
 यस्यान्तः स्फुरितं यदात्मकमिदं जातं यतो वर्तते।
 यस्मिन् यत् प्रलये f पि सद्घनमजं सर्वं यदन्वेति तत्
 सत्यं विद्यमृताय निर्मलधियो यस्मै नमस्कुर्वते।।

വ്യാപ്തം യേന ചരാചരം ഘടശരാവാദീവ മൃത്സത്തയാ
 യस्याന്തഃ സ്ഫുരിതം യദാത്മകമിദം ജാതം യതോ വർത്തതേ;
 യസ്മിൻ യത് പ്രലയേ f പി സദ്ഘനമജം സർവം യദന്വേതി തത്
 സത്യം വിദ്യമൃതായ നിർമലധിയോ യസ്മൈ നമസ്കുർവതേ.

Since the subject of Upanishads is also the subject of this panchakam, the description about absolute truth and absolute knowledge, known as the Brahmajnaanam, is given here.

4. सृष्ट्वेदं प्रकृतेरनुप्रविशती येयं यया धार्यते
 प्राणीति प्रविविक्तभुग् बहिरहं प्राज्ञस्सुषुप्तौ यतः।
 यस्यामात्मकला स्फुरत्यहमिति प्रत्यन्तरङ्गं जनैर्
 यस्यै स्वस्ति समर्थ्यते प्रतिपदा पूर्णा शृणु त्वं हि सा।।

സൃഷ്ട്വേദം പ്രകൃതേരനുപ്രവിശതീ യേയം യയാ ധാര്യതേ
 പ്രാണീതി പ്രവിവിക്തഭുഗ് ബഹിരഹം പ്രാജ്ഞസ്സുഷുപ്തൗ യതഃ
 യस्याമാത്മകലാ സ്ഫുരത്യഹമിതി പ്രത്യന്തരങ്ഗം ജനൈർ
 യസ്യൈ സ്വസ്തി സമർത്ഥ്യതേ പ്രതിപദാ പൂർണാ ശൃണു ത്വം ഹി സാ.

Here, the terms Brahmajnaanam, Brahma saakshaatkaaram, Brahmam, Brahmaandam etc are described as the answer to the question asked on Brahmam.

5. प्रज्ञानं त्वहमस्मि तत्त्वमसि तद् ब्रह्मायमात्मेति सं-
 गायन् विप्रचर प्रशान्तमनसा त्वं ब्रह्मबोधोदयात्।
 प्रारब्धं क्व नु सञ्चितं तव किमागामि क्व कर्माप्यसत्
 त्वय्यध्यस्तमतोऽखिलं त्वमसि सच्चिन्मात्रमेकं विभुः।।

പ്രജ്ഞാനം ത്വഹമസ്മി തത്ത്വമസി തദ് ബ്രഹ്മായമാത്മേതി സം
 ഗായൻ വിപ്രചര പ്രശാന്തമനസാ ത്വം ബ്രഹ്മബോധോദയാത്

പ്രാരബ്ധം ക്വ നു സഞ്ചിതം തവ കിമാഗാമി ക്വ കർമ്മാപ്യസത്
തായുധ്യസ്തമഭതോ ിഖിലം തമസി സച്ചിന്ദ്രാത്രമേകം വിഭുഃ

The question asked in the first stanza is "who am I? what am I? what is this world? Oh Lord / guru please give me the answer.". In the answer, the guru mentions that you yourself is the Brahman..You are not the organ, not the mind, not the thoughts, not the cells.....you are the soul /jeevaatma. Which is the part and parcel of the paramaatma which again is the Brahman.

This world is composed of dead materials and they are not real and what is perceived by you is nothing but based on your level of understanding and not based on the absolute reality and truth- says the teacher to the student.

The Brahman is the omnipotent omnipresent divine power present inside and outside the living and non living beings.

Sri Narayana guru gives the message of four Mahaavakyaas as prajnaanam brahma, aham brahmaasmi, thathwam asi and ayam aatma brahma. These are explained respectively in Aitareya Upanishad, Bruhadhaaranyaka Upanishad, Chaandokhya Upanishad and Mundakopanishad., in the five stanzas.

Brahma Vidya panchakam is the essence of the Eesaawaasya Upanishad and the above mentioned Upanishads.+ the dasopanishads.

Few lines to ponder deep into

" thwam hi brahma na chendriyaani na mano buddhir na
chittam vapu: Praankruthayo
anyapyasadavidyaakalpitham swaathmani....

Prajnaanam thwamasmi thathwamasi thad
brahmaathmethi samgaayan..... Viprachara prasaantha
manasaa

10. निर्वृति पञ्चकम्

1. को नाम देशः का जातिः प्रवृत्तिः का कियद् वयः ।

इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यैव निर्वृतिः ॥

കോ നാമ ദേശഃ കാ ജാതിഃ പ്രവൃത്തിഃ കാ കിയദ് വയഃ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

Since this poem has only five stanzas, this is known as panchakam

2. आगच्छ गच्छ मा गच्छ प्रविश क्व नु गच्छसि ।

इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यैव निर्वृतिः ॥

ആഗച്ഛ ഗച്ഛ മാ ഗച്ഛ പ്രവിശ ക്വ നു ഗച്ഛസി
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

Nirvruti is a state of stabilized, relinquished, detachment from the worldly joys in a yogi through the experience of his saadhana.

3. क्व यास्यसि कदाह्यातः कुत आयासि कोसि वै ।

इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यैव निर्वृतिः ॥

ക്വ യാസ്യസി കദാ ഹ്യാതഃ കുത ആയാസി കോസി വൈ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

This is a state which can be attained by a yogi through thapascharya and continuous yogic practices.

4. अहं त्वं सोयिमन्तर्हि बहिरस्ति न वास्ति वा ।

इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यैव निर्वृतिः ॥

അഹം ത്വം സോ ിയമന്തർഹി ബഹിരസ്തി ന വാസ്തി വാ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

Here, Guru mentions about the state of Nirvruti and how the yogi feels about his surrounding at this level of Nirvruti.

5. ज्ञाताज्ञातसमः स्वान्यभेदशून्य कुतो भिदा ।

इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यै निर्वृतिः ॥

ജ്ഞാതാജ്ഞാതസമഃ സ്വാന്യഭേദശൂന്യഃ കുതോ ഭിദാ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈ നിർവൃതിഃ

That yogi will not have any significance/ importance for /
in his name / nation, /relatives, /belongings/ caste /
religion/mission/age etc. (he is not worried about all
these or he never bothers about these).

He is not even bothered about the activities like coming,
going, sitting, eating etc also. That yogi is beyond all these.
He does not give /take/distribute /enjoy/entertain/....he
never thinks that he is inside or outside something. He
feels he is everywhere.

He, who has attained the Nirvruti level stabilized
harmonious approach on knowledge and ignorance /his
own or others / full and empty and also to his mind /
body /thought /words /actions etc says Sree Narayana
guru

Few lines to understand the above message:

“ ko naama ko jaathi pravrutthi kaa kiyad vaya

Ityaaadi vaadoparthir yasya thasyaiva nirvruthi...

Aagaccha gacha maa gacha pravaisa kva nu gacchasi...”

11. श्लोकत्रयी

1. अस्ति धर्मीत्यनुमितिः कथं भवति वागपि?।

असन्निकृष्टत्वादस्मिन् प्रत्यक्षमनुमानवत् ॥

അസ്തി ധർമ്മീത്യനുമിതിഃ കഥം ഭവതി വാഗപി ?

അസന്നികൃഷ്ടത്വാദസ്ഥിൻ പ്രത്യക്ഷമനുമാനവത്.

The foundation principles of Sanaathana dharma
literature are presented in the three lines here.

2. न विद्यते/ स्ति धर्मीति प्रत्यक्षमनुमानवत्।

मानाभावासौ नेति बोध एवावशिष्यते ॥

ന വിദ്യതേ സ്തതി ധർമ്മീതി പ്രത്യക്ഷമനുമാനവത്
മാനാഭോവാദസൗ നേതി ബോധ ഏവാവശിഷ്യതേ.

The title itself tells that this is a poem /prayer having three stanzas. Hence sloka thrayee.

3. असन्निकृष्टत्वादस्य प्रत्यक्षं धर्म धर्मिणोः।

असृष्टसाहचर्याच्च धर्मिण्यनुमितिः कुतः?।।

അസന്നികൃഷ്ടത്വാദസ്യ പ്രത്യക്ഷം ധർമ്മധർമ്മിണോഃ
അസൃഷ്ടസാഹചര്യാച്ച ധർമ്മിണ്യനുമിതിഃ കുതഃ?

Very high level of Sanskrit words used in conversational style make these three lines very complicated.

These lines give in depth knowledge /interpretations on the subject matter given in the shad darsanas (philosophy / visions). These are particularly connected with the Nyaaya saastram of shad darsanas.

They describe on four types of pramaanams which are the basic principles for accepting an argument with proofs. They are the saastram pramaanam, prathyksham pramaanam, aapthavaakyam pramaanam and anumaanam pramaanam.

These are the subject of the sloka thrayee.

12. वेदान्तसूत्रम्

1. अथ यदात्मनो जिज्ञासुस्तदिदं ब्रह्मैवाहम्।।

അഥ യദാത്മനോ ജിജ്ഞാസുസ്തദിദം ബ്രഹ്മൈവാഹം.

2. किं तस्य लक्षणमस्य च कति गणनयेति।।

കിം തസ്യ ലക്ഷണമസ്യ ച കതി ഗണനയേതി.

3. तज्ज्योतिः।। തജ്ജ്യോതിഃ

4. तेनेदं प्रज्ज्वलितम्।। തേനേദം പ്രജ്ജ്വലിതം.

5. तदिदं सदसदिति।। തദിദം സദസദിതി.

6. भूयो सतः सदसदिति।। ഭൂയോ സതഃ സദസദിതി.

7. सच्छब्दादयो तदभावश्चेति॥ സച്ഛബ്ദായോ തദഭാവശ്ചേതി.
8. पूर्वं सदिदमनुसृत्य चक्षुरादयश्चैकं चेति॥
പൂർവം സദിദമനുസൃത്യ ചക്ഷുരാദയശ്ചൈകം ചേതി.
9. ज्ञातृज्ञानयोरन्योन्य विषयविषयित्वान्मिथुनत्वमिति॥
ജ്ഞാതൃജ്ഞാനയോരന്യോന്യ വിഷയവിഷയിത്വാന്മിഥുനത്വമിതി
10. एवं ज्ञानज्ञेय विभागः॥ ഏവം ജ്ഞാനജ്ഞേയ വിഭാഗഃ
11. एकैकं रुद्रत्वमासीदिति॥ ഏകൈകം രുദ്രത്വമാസീദിതി.
12. ब्रह्मैवाहं तदिदं ब्रह्मैवाहमस्मि॥
ബ്രഹ്മൈവാഹം തദിദം ബ്രഹ്മൈവാഹമസ്മി.
13. अतीतागामिनोरसत्त्वं यतः यदेतदान्वीच्छत॥
അതീതാഗാമിനോരസത്ത്വം യതഃ യദേതദാൻവീച്ഛത
14. परिमाणं ततः॥ പരിമാണം തതഃ
15. सदसതोरन्योन्यकार्यकारणत्वात्॥
സദസതോരന്യോന്യകാര്യകാരണത്വാത്.
16. अहं ममेति विज्ञातः मत्तो नान्यः॥
അഹം മമേതി വിജ്ഞാതഃ മത്തോ നാന്യഃ
17. तद्वत् तस्मात्॥ തദ്വത് തസ്മാത്
18. दृग्दृश्ययोः समानकालीनत्वात्॥
ദൃഗ്ദൃശ്യയോഃ സമാനകാലീനത്വാത്.
19. सुखैकत्वात्॥ സുഖൈകത്വാത്.
20. व्यापकतया दिशामस्तित्वात्॥ വ്യാപകതയാ ദിശാമസ്തിത്വാത്.
21. अणुमहदवयव तारतम्यस्याभावात्॥
അണുമഹദവയവ താരതമ്യസ്യാഭാവാത്.
22. असतोऽव्यापकत्वात्॥ അസതോ ഽവ്യാപകത്വാത്
23. आत्मान्यत् किञ्चिन्नास्ति॥ ആത്മാന്യത് കിഞ്ചിന്നാസ്തി.
24. तस्मात् तस्य सत्त्वाच्च॥ തസ്മാത് തസ്യ സത്ത്വാച്.

Sree Narayana guru has given these basic principles of Vedanta like the Mahavaakyas or sutras given in Upanishads and darsanas.

These are numbered and compiled in Patanjalee sutra style. There are 24 such sootra vaakyas given by Guru here.

They convey the abstract message of yoga sutra and Vedanta. the subject matter in these sutras are the jeevaathma, paramaathma, Brahma thatwam and so on.

Fe examples are given below just to have a simple understanding on the depth with which they are presented.

Atha yadaathmano jijnaasusthadidam brahmaivaaham

Thajjyothi:

Thadidam prajjwalitham Thadidamsadasadithi

Sukhaikathwaath Thadwath thasmaath

asathoavyaapakathwaath

13. होममन्त्रम्

ॐ अग्ने! तव यत्तेजस्तद् ब्राह्मं अतस्त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि
त्वदीया इन्द्रियाणि मनोबुद्धिरिति सप्तजिह्वाः ।

त्वयी विषया इति समिधो जुहोमि अहमित्याज्यं जुहोमि
त्वं नः प्रसीद प्रसीद श्रेयश्च प्रेयश्च प्रयश्च स्वाहा ।।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

ഓം

അഗ്നേ! തവ യത്തേജസ്തദ് ബ്രഹ്മം

അതസ്ത്വം പ്രത്യക്ഷം ബ്രഹ്മാസി.

തവദീയാ ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധിരिति സപ്തജിഹ്വാഃ ത്വയി വിഷയാ

ഇതി സമിധോ ജുഹോമി

അഹമിത്യാജ്യം ജുഹോമി

ത്വം നഃ പ്രസീദ പ്രസീദ

ശ്രേയശ്ച പ്രേയശ്ച പ്രയശ്ച സ്വാഹാ.

ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ

Sree Narayana guru has touched all the subjects at least as abstract, given in ancient Indian texts like Vedas, Upanishads, darsanas and so on.

Here he has composed the homa mantra exactly in the style of Veda mantra and Brahmana mantras given in the respective texts.

This mantra is chanted for offering the materials like ghee, milk, curd etc., to the consecrated yaaga agni / fire as the Vedic mantras are chanted with swaahaa endings. These mantras elevate guru into the level of Vedic Rishies.

“Agne ! thava yatthejasthath braahmam athasthwam prathyaksham brahmaasi...thwam na: praseeda praseeda sreyaascha preyaascha prayascha swaahaa:”

14. मुनिचर्यापञ्चकम्

1. भुजः किमुपधानतां किमु न कुम्भिनी मञ्चतां
ब्रजेद् वृजिनहारिणी स्वपदपातिनी मेदिनी ।
मुनेरपरासम्पदा किमिह मुक्तरागस्य त-
वमस्यधिगमादयं सकलभोग्यमत्यश्नुते ॥

ഭുജഃ കിമുപധാനതാം കിമു ന കുമ്ഭിനീ മഞ്ചതാം
വ്രജേദ് വൃജിനഹാരിണീ സ്വപദപാതിനീ മേദിനീ
മുനേരപരസമ്പദാ കിമിഹ മുക്തരാഗസ്യ ത-
വമസ്യധിഗമാദയം സകലഭോഗ്യമത്യശ്നുതേ.

2. मुनिः प्रवदतां वरः क्वचन वाग्यमी पण्डितो
विमूढ इव पर्यटन् क्वचन संस्थितोऽप्युत्थितः ।
शरीरमधिगम्य चञ्चलमनेहसा खण्डितं
भजत्यनिशमात्मनः पदमखण्डबोधं परम् ॥

മുനിഃ പ്രവദതാ വരഃ ക്വചന വാഗ്യമീ പണ്ഡിതോ
വിമൂഢ ഇവ പര്യടൻ ക്വചന സംസ്ഥിതോഽപ്യുത്ഥിതഃ
ശരീരമധിഗമ്യ ചഞ്ചലമനേഹസാ ഖണ്ഡിതം
ഭജത്യനിശമാത്മനഃ പദമഖണ്ഡബോധം പരം.

3. अयाचितमलिप्सया नियतिदत्तमन्नं मुनि
स्तनोः स्थितय अन्वदन् पथि शयानकोऽव्याकुलः ।
सदात्मदृगनश्चरं स्वपरमात्मनोरैक्यतः
स्फुरन् निरुपमं पदं निजमुपैति सच्चित् सुखम् ॥

അയാചിതമലിപ്സയാ നിയതിദത്തമന്നം മുനി-
 സ്തനോഃ സ്ഥിതയാ അമ്പാദൻ പഥി ശയാനകോഽ വ്യാകുലഃ
 സദാത്മഭൃഗനശ്ചരം സ്വപരമാത്മനോരൈകൃതഃ
 സ്ഫുരൻ നിരുപമം പദം നിജമുപൈതി സച്ചിത് സുഖം.

4. असत्सदिति वादतो बहिरचिन्त्यमग्राह्य
 मण्वखर्वममलं परं स्तिमितनिम्नमत्युन्नतम् ।
 पराङ्मुख इतस्ततः परिसमेति तुर्यं पदं
 मुनिस्सदसतोर् द्वायादुपरिगन्तुमभ्युद्यतः ॥

അസത്സദിതി വാദതോ ബഹിരചിന്ത്യമഗ്രാഹ്യമ-
 ണ്വഖർവമമലം പരം സ്തിമിതനിമ്നമത്യുന്നതം
 പരാങ്മുഖ ഇതസ്തതഃ പരിസമേതി തുര്യം പദം
 മുനിസ്സദസതോർ ദ്വായാദുപരിഗന്തുമഭ്യുദ്യതഃ

5. स्ववेश्मनि वने तथा पुलिनभूमिषु प्रान्तरे
 क्व वा वसतु योगिनो वसति मानसं ब्रह्मणि
 इदं मरुमरीचिकासदृशमात्मदृष्ट्याखिलं
 निरीक्ष्य रमते मुनिर् निरुपमे परब्रह्मणि ॥

സ്വവേശ്മനി വനേ തഥാ പുളിനഭൂമിഷു പ്രാന്തരേ
 ക്വ വാ വസതു യോഗിനോ വസതി മാനസം ബ്രഹ്മണി
 ഇദം മരുമരീചികാസദൃശമാത്മദൃഷ്ട്യാഖിലം
 നിരീക്ഷ്യ രമതേ മുനിർ നിരുപമേ പരബ്രഹ്മണി.

This is a poem written in five lines which gives the actual quality of a Rushi dwelling in a hermitage.

All the qualities and qualifications needed and expected from a sanyaasi are explained like a small story.

The commonly used words in this panchakam are dharma, karma, yoga, life style, thought level, vision level, knowledge etc of a Rushi dwelling in an ashram / hermitage.

The environment of an ashram /hermitage is also explained in the last line.

The yogi's mind is expected to focus always on the Brahman and he should always be detached with worldly / material comforts.

15. धर्मः

धर्म एव परं दैवं धर्म एव महाधनम् ।
धर्मस्सर्वत्र विजयी भवतु श्रेयसे नृणाम् ॥

ധർമ്മ ഏവ പരം ദൈവം ധർമ്മം ഏവ മഹാധനം
ധർമ്മസ്സർവ്വത്ര വിജയി ഭവതു ശ്രേയസേ നൃണാം

Dharma is a message composed in one stanza by Sree Narayana Guru. About the responsibilities, privileges and duties of an individuals. This is written as a message of felicitating for the monthly dharmam.

The method of practicing the dharma and demonstrating dharma are explained in this stanza.

Guru tells here that dharma is the ultimate god, it is the greatest property and leads to all prosperity, it leads to success always and it gives us everything.

16. समाधि श्लोका

सर्वज्ञ ऋषिरुत्क्रान्तः सद्गुरुः शुक्वर्त्मना ।
आभाति परमव्योम्नि परिपूर्ण कलानिधिः ॥
लीलया कालमधिकं नीत्वान्ति स महाप्रभुः ।
निस्स्वं वपुः समुत्सृज्य स्वं ब्रह्मवपुरास्थितः ॥

സർവ്വജ്ഞ ഋഷിരുത്ക്രാന്തഃ സദ്ഗുരുഃ ശുക്വർത്മനാ
ആഭാതി പരമവ്യോമ്നി പരിപൂർണ്ണ കലാനിധിഃ

ലീലയാ കാലമധികം
നീത്വാന്തി സ മഹാപ്രഭുഃ
നിസ്സ്വം വപുഃ സമുത്സൃജ്യ
സ്വം ബ്രഹ്മവപുരാസ്ഥിതഃ

This is a two stanza memorial lines written when Vidhyaadhirja Chattambiswamigal expired / attained samaadhi. These lines really adores Swami for this knowledge on Vedas and other ancient Indian books.

" he was a great jnaana, Rushi, great guru, a complete man, knower of all Vidya lead a great useful life for all of us..."

INTRODUCTION

Darsanamaala, is the compilation of one hundred stanzas explaining the foundations of the great Indian darsanas (visions). This is written by Sree Narayana Gurudeva, in Sanskrit. Understanding the darsanas of ancient Indian Rishies is difficult, similar is the standard of darsana maala and hence understanding the messages of darsana maala is not easy for a common man. Here, an attempt is made just to introduce the darsanas for common men, particularly those who are interested to know the content of darsana maala in English. This may also be considered as an introduction for a non Indian about Sree Narayana Guru's writings.

Darsanas are the literature of ancient India which attempt to explain the world from what is not known and what is not seen to know and understand. Hence the name darsana maala means the garland of visions, which is the most appropriate title. The darsana maala has been compiled in ten darsanas and the explanation given here is in the order given the book. What is given below is not the translation nor commentary but the message of each stanza.

This is one the most important scientific explanation given by Guru for arriving at the ultimate and absolute truth, as given by ancient Rishies of India and also the great scientists of the modern world. For arriving to an unknown point many points are to be arbitrarily fixed, even though they may not be absolute knowledge. They remain as reference. Adhyaaropa is like 'arbitrarily fixing' the qualities and values/factors in one or more parameters. The scientists have arbitrarily fixed the temperature of melting the ice as 0° and 100° C for boiling the water. Similarly the fixing of Greenwich line, the latitude and longitude, the molecular weight of hydrogen as 1 and so on are Adhyaaropam. Sree Narayana Guru explains this as the primary requirement to understand the essence, truth and fact of nature /universe. From this chapter Sree Narayana guru moves to other nine more chapters totaling 100 messages in 100 stanzas of darsana maala.

1. अधारोप दर्शनम् / അദ്ധ്യാരോപദർശനം

Adhyaaropa darsanam is the first chapter of darsanamaala. Here explains the method of attributing qualities / qualification to different items connected with science and non science subjects. Even in ordinary things we attribute qualities like beauty, sincerity, etc like we say beautiful butterfly /flower/ place/home etc and devoted man/servant etc. guru mentions that all these qualities are attributed by men /scholars / scientists /thinkers.. Even the qualities of god are attributed by men. . By attributing many qualities we build an image in our mind based on which we search the ultimate truth, this is what is known as adhyaaropam.

1. आसीदग्रेऽसिदेवेदं भुवनं स्वप्नवत् पुनः ।

ससर्ज सर्वं सङ्कल्प मात्रेण परमेश्वरः ।।

ആസീദഗ്രേ ഏകാദിവേദം ഭുവനം സ്വപ്നവത് പുനഃ
സസർജ്ജ സർവ്വം സങ്കല്പമാത്രേണ പരമേശ്വരഃ.

Before the creation of the material world and universe, nothing existed here. Only the awareness and consciousness existed which is the bodham known as the divine power (Prajnaanam Brahma). from there the creation occurred.

2. वासनामयमेवादा वासीदिदमथ प्रभुः ।

असृजन्मायया स्वस्य मायावीवाखिलं जगत् ।।

വാസനാമയമേവാദാവാസീദിദമഥ പ്രഭുഃ

അസൃജന്മായയാ സ്വസ്വ മായാവീവാഖിലം ജഗത്.

All the created materials did not have the names and forms, initially. Like a magician, the universal divine power separated everything step by step and attributed qualities in (to) them and later their names.

3. प्रागुत्पत्तेरिदं स्वस्मिन् विलीनमथ वै स्वतः

बीजादङ्कुरवत्त्वस्य शक्तिरेवासृजत्स्वयम् ।।

പ്രാഗുത്പത്തേരിദം സ്വസ്ഥിൻ വിലീനമഥ വൈ സ്വതഃ

ബീജാദങ്കുരവത്ത്വസ്യ ശക്തിരേവാസൃജത്സ്വയം.

Like a tree and all the qualities of that tree are hidden in the

seed, the whole universe remained hidden in Brahman which was the absolute essence of all these.

4. शक्तिस्तु द्विविधा ज्ञेया तैजसी तामसीति च ।

सहवासोऽनियोर् नास्ति तेजस् तिमिरयोरिव ।।

ശക്തിസ്തു ദ്വിവിധാ ജ്ഞേയാ തൈജസീ താമസീതി ച
സഹവാസോ ഽനിയോർ നാസ്തി തേജസ് തിമിരയോരിവ.

There are two types of forces /energies /sakti in the nature. First one is the positive and the other one is negative. The former is constructive in nature and the other one is destructive.

5. मनोमात्रमिदं चित्रमिवाग्रे सर्वमीदृशम् ।

प्रापयामास वैचित्र्यं भगवान्चित्रकारवत् ।।

മനോമാത്രമിദം ചിത്രമിവാഗ്രേ സർവമീദൃശം;

പ്രാപയാമാസ വൈചിത്ര്യം ഭഗവാൻചിത്രകാരവത്.

The creation of the universe was done by the divine power like an artist creates a picture or sculpture from his mind. Thus the universe is well designed and defined in a similar way as the artist draw the picture..

6. आसीत् प्रकृतिरेवेदं यथाऽदौ योगवैभवम् ।

व्यतनोदथ योगीव सिद्धिजालं जगत्पतिः ।।

ആസീത് പ്രകൃതിരേവേദം യഥാ ഽദൗ യോഗവൈഭവഃ

വ്യതനോദഥ യോഗീവ സിദ്ധിജാലം ജഗത്പതിഃ.

Like, a yogi's experience remain hidden in him and gets demonstrated only when he exposes them, that the qualities remain in the divine power, till it was demonstrated by creating the universe in the present form.

7. यदात्मविद्यासङ्कोचस्तदाऽविद्या भयङ्करम् ।

नामरूपात्मनात्यर्थं विभातीह पिशाचवत् ।।

യദാ ഽത്മവിദ്യാസങ്കോചസ്തദാ ഽവിദ്യാ ഭയങ്കരം

നാമരൂപാത്മനാ ഽത്യർത്ഥം വിഭാതീഹ പിശാചവത്.

People think everything is different due to their ignorance, when the depth of knowledge increases they understand that ultimately everything is one (everything converges into one). (As

we say all the four forces - gravitational , electrostatic, weak and strong forces- can ultimately be converged into one). Guru compares this with in darkness (ignorance) people see the ghost, but when the light (knowledge) comes the ghost disappears.

8. भयङ्करमिदं शून्यं वेतालनगरं यथा ।
तथैव विश्वमखिलं व्यकरोद्भुतमतं विभुः ॥

ഭയങ്കരമിദം ശൂന്യം വേതാലനഗരം യഥാ
തഥൈവ വിശ്വമഖിലം വ്യകരോദ്ഭൂതം വിഭുഃ.

The city (of ghost) was not there (vacuum) before it was created, like that the universe was also vacuum in where the omnipotent omnipresent divine power created the world.

9. अर्काद्यथाक्रमं विश्वं तथा नैवेदमात्मनः ।
सुप्तेरिव प्रादुरासीद्युगपत्त्वस्य वीक्षया ॥

അർക്കാദൃഥാക്രമം വിശ്വം തഥാ നൈവേദമാത്മനഃ
സുപ്തേരിവ പ്രാദുരാസീദ്യുഗപത്ത്വസ്യ വീക്ഷയാ.

Only one universe was created starting from the Sun(s) first and then others in the order. But it is like a world is created by us in our dreams., there came into existence the universe from the Brahman /atman .

10. धानादिव वटो यस्मात् प्रादुरासीदिदं जगत् ।
स ब्रह्मा स शिवो विष्णुः स परः सर्व एव सः ॥

ധാനാദിവ വടോ യസ്മാത് പ്രാദുരാസീദിദം ജഗത്
സ ബ്രഹ്മാ സ ശിവോ വിഷ്ണുഃ സ പരഃ സർവ ഏവ സഃ.

Like a banyan tree grows from a minute seed, the universe got developed /created /formed /... from the minute (sookshma) awareness and consciousness (swabhodha and prajnaana) which is also called /known as akhanda bodham.

Thus ends the Adhyaaropa darsanam chapter meant for learning and teaching the absolute reality and the experience of the akhanda bodham.

2. अपवाद दर्शनम् / അപവാദദർശനം

1. चैतन्यादागत स्थूलसूक्ष्मात्मकमिदं जगत्।

अस्ति चेत्सद्घनं सर्वं नास्ति चेदस्ति चिद्घनम्॥

ചൈതന്യാദാഗതം സ്തൂലസൂക്ഷ്മാത്മകമിദം ജഗത്
അസ്തി ചേത്സദ്ഘനം സർവം നാസ്തി ചേദസ്തി ചിദ്ഘനം.

From the torrential energy came /evolved out the material world /jagath. That was minutest and intensely dense at first. This was the essence/ starting egg/ embryo (brahmaandam) of all the these. Then came the universe from that, which was present like the yogic saadhana present in a yogi.

2. अन्यत्र कारणात् कार्यं असदेतदतो f खिलम्।

असतः कथमुत्पत्तिरनुत्पन्नस्य को लयः॥

അന്യത്ര കാരണാത് കാര്യം അസദേതദതോ f ഖിലം
അസതഃ കഥമുത്പത്തിരനുത്പന്നസ്യ കോ ലയഃ.

The cause (kaaranam) and effect (kaarya) are inseparable in many cases. What all the material world existing now were not existing initially in this form. How can a non existing thing exist and then how can it become non existing. It is because many of these things exist only for a small duration/period and that period when compared to the age of the universe was infinitesimally small which is almost like it was non existed.

3. यस्योत्पत्तिर्लयो नास्ति तत् परं ब्रह्म नेतरत्।

उत्पत्तिश्च लयो f स्तीति भ्रमत्यात्मनि मायया॥

യസ്യോത്പത്തിർലയോ നാസ്തി തത് പരം ബ്രഹ്മ നേതരത്
ഉത്പത്തിശ്ച ലയോ f സ്തീതി ഭ്രമത്യാത്മനി മായയാ.

The one which existed /existing does not have evolution or destruction. what we see /feel/ experience that it is existing /or it exist is nothing but maaya.(which is a mere feeling/ illusion)

4. कारणाव्यतिरिक्तत्वात् कार्यस्या कथमस्तिता?।

भवत्यतः कारणस्य कथमस्ति च नास्तिता?॥

കാരണാവ്യതിരിക്തത്വം കാര്യസ്യ കഥമസ്തിതാ?

ഭവത്യുതഃ കാരണസ്യ കഥമസ്തി ച നാസ്തിതാ?

If the effect (kaarya) exist without any separation/ difference from the cause (kaaranam) then how can the analyses of the effect be done? Similarly if understanding the effect is not possible clearly, how can we declare that the cause was not there.?

5. कार्यत्वादसतो f स्यास्ति कारणं न ह्यतो जगत् ।

ब्रह्मैव तर्हि सदसदिति मुह्यति मन्दधीः ।।

കാര്യത്വാദസതോ f സ്യാസ്തി കാരണം ന ഹ്യതോ ജഗത്
ബ്രഹ്മൈവ തർഹി സദസദിതി മുഹ്യതി മന്ദധീഃ.

Brahmam is the one which was neither created nor destroyed. It is the cause and effect also. What we see here in this world / jagath is nothing but a mythyia which is temporary form. Ultimately all what are seen are no way different from the ultimate and absolute truth which is Brahmam.

6. एकस्यैवास्ति सत्ता चेदन्यस्यासौ क्व विद्यते? ।

सत्यस्त्यात्माश्रयो यद्यप्यसति स्यादसंभवः ।।

ഏകസ്യൈവാസ്തി സത്താ ചേദന്യസ്യാസൗ ക്വ വിദ്യതേ?
സത്യസ്ത്യാത്മാശ്രയോ യദ്യപ്യസതി സ്യാദസംഭവഃ.

If only the one (advaitam) exists, then another (dwaitam) cannot exist. If another exists that means another was created, that is possible only from the first one and not separately from a non existing.

7. विभज्यावयवं सर्वमेकैकं तत्र दृश्यते ।

चिन्मात्रमखिलं नान्यदिति मायाविदूरगम् ।।

വിഭജ്യാവയവം സർവമേകൈകം തത്ര ദൃശ്യതേ
ചിന്മാത്രമഖിലം നാന്യദിതി മായാവിദൂരഗം.

Even in our body each organ is created from the same zygote came into existence by the union of the egg from the mother and sperm from the father. All the organs came from this and not separately from outside. Even though the zygote was named so, the organs do have different names/ shapes /sizes/....Ultimately they got evolved from the same zygote/embryo.

8. चिदेव नान्यदाभाति चितः परमतो न हि ।

यच्च नाभाति तदसद्यदसत्तत्र भाति च ॥

ചിദേവ നാന്യദാഭാതി ചിതഃ പരമതോ ന ഹി

യച്ച നാഭാതി തദസദ്യദസത്തന്ന ഭാതി ച.

The only one which was existing here was the one with 'inherent, intrinsic, self guiding, self motivating, self energizing, awareness and consciousness' with all the qualities. That one is the Brahman.

9. आनन्द एवास्ति भाति नान्यः कश्चिदतो f खिलं ।

आनन्दघनमन्यत्र विना f नन्देन विद्यते ॥

ആനന്ദ ഏവാസ്തി ഭാതി നാന്യഃ കശ്ചിദതോ f ഖിലം

ആനന്ദഘനമന്യത്ര വിനാ f f നന്ദേന വിദ്യതേ.

That one is the sath which is the essence, it is the swabodha consciousness and prajnaana (awareness). That is also told as the aananda. (as a part of sath + chith + aananda)

10. सर्वं हि सच्चिदानन्दं नेह नाना f स्ति किञ्चन ।

यः पश्यतीह नानेव मृत्योर्मृत्युम् स गच्छति ॥

സർവം ഹി സച്ചിദാനന്ദം നേഹ നാനാ f സ്തി കിഞ്ചന

യഃ പശ്യതീഹ നാനേവ മൃത്യോർ മൃത്യും സ ഗച്ഛതി.

Everything has it's qualities and qualifications derived from the sath /essence/ Brahman. Nothing else existed /exist /seen here. If anyone thinks that there exists something else (the dwaitha bhaava) he lives in darkness.

3. असत्यदर्शनम् / അസത്യദർശനം

What is the reality ? and non reality and what is the truth and what is not ? What is the essence and what is not ? That is explained in the asathyam darsanam. It is analyses of the opposite of the truth. It is the analyses of non existing which we feel as existing. Hence the name asathyam and its vision /understanding becomes asathya darsanam.

1. मनोमयमिदं सर्वं न मनः क्वापी विद्यते ।

മനോമയമിദം സർവം ന മനുഷ്യാപി വിദ്യതേ.

അതോ വ്യോമനീവ നീലാദി ദൃശ്യതേ ജഗദാത്മനി.

everything which we perceive/ feel /experience / is linked with our mind at the same time we do not know the answer for the question where and what is the mind. Just the non existing sky has non existing blue color, but we feel the existence of the blue sky, like that only the universe 'exist' in the atman.

2. मनसो f नन्यया सर्वं कल्प्यते f विद्यया जगत् ।

विद्यया f सौ लयं याति तदालेख्यमिवाखिलम् ।।

മനസോ f നന്യയാ സർവം കല്പ്യതേ f വിദ്യയാ ജഗത്
വിദ്യയാ f സൗ ലയം യാതി തദാലേഖ്യമിവാഖിലം.

We try to establish this world in our own mind, the deeper our ignorance the shallower becomes our explanation about the universe. But whence the ignorance is removed the shining of the absolute knowledge /jnaanam can be perceived. Then we can understand the absolute real /actual /truthful /essence of the cosmos exist ,(in Brahman)

3. विजृम्भते यत्तमसो भीरोरिह पिशाचवत् ।

तदिदं जाग्रति स्वप्नलोकवद् दृश्यते बुधैः ।।

വിജൃംഭതേ യത്തമസോ ഭീരോരിഹ പിശാചവത്

തദിദം ജാഗ്രതി സ്വപ്നലോകവദ് ദൃശ്യതേ ബുദ്ധൈഃ.

People see the ghost in the darkness due to their ignorance and fear complex, but the yogis see the world like what is seen in a dream.

4. सङ्कल्पकल्पितं दृश्यं सङ्कल्पो यत्र विद्यते ।

दृश्यं तत्र च नान्यत्र कुत्रचिद्रज्जुसर्पवत् ।।

സങ്കല്പകല്പിതം ദൃശ്യം സങ്കല്പോ യത്ര വിദ്യതേ.

ദൃശ്യം തത്ര ച നാന്യത്ര കുത്രചിദ്രജ്ജുസർപ്പവത്.

By partial knowledge or wrong impress, people may think a rope as a snake in darkness, like that due to the darkness of ignorance, people may think what they see in this world are all real (this is due to wrong understanding).

5. सङ्कल्पमनसोः कश्चिन्नहि भेदो ऽस्ति यन्मनः ।

तदविद्या तमः प्रख्यमिन्द्रजालमिवाद्भुतम् ॥

സങ്കല്പമനസോഃ കശ്ചിന്നഹി ഭേദോ ഽസ്തി യന്മനഃ

തദവിദ്യാ തമഃ പ്രഖ്യാമിന്ദ്രജാലമിവാദ്ഭുതം.

The mind and the mental vision do not have much difference, the mind itself manifest in different ways due to biased knowledge or ignorance. This is just like a magician manipulates our mind through his magic.

6. मरीचिकावत् प्राज्ञस्य जगदात्मनी भासते ।

बालस्य सत्यमिति च प्रतिबिम्बमिव भ्रमात् ॥

മരിചികാവത് പ്രാജ്ഞസ്യ ജഗദാത്മനീ ഭാസതേ

ബാലസ്യ സത്യമിതി ച പ്രതിബിംബമിവ ഭ്രമാത്.

A wise man understands that a mirage is not real (it is the creation of the mind), but a child thinks it is water. Like this a real yogi knows that the world is only the creation of the mind (mental reflection) and not real.

7. आत्मा न क्षीरवद्याति रूपान्तरमतोखिलम्; ।

विवर्त्तमिन्द्रजालेन विद्यते निर्मितं यथा ॥

ആത്മാ ന ക്ഷീരവദ്യാതി രൂപാന്തരമതോ ഽഖിലം;

വിവർത്തമിന്ദ്രജാലേന വിദ്യതേ നിർമ്മിതം യഥാ.

This world is not created like the butter is created from the milk (The milk fat itself manifest in butter) . But the world exists in the Brahman/aatman or the aatman itself manifest as the world, like a magician produces many things (we feel that it is from nothing, but they are existing).

8. मायैव जगतामादिकारणं निर्मितं तया ।

सर्वं हि मायिनो नान्यदसत्यं सिद्धिजालवत् ॥

മായൈവ ജഗതാമാദികാരണം നിർമ്മിതം തയാ

സർവം ഹി മായിനോ നാന്യദസത്യം സിദ്ധിജാലവത്.

The spiritual capacity /siddhi /saaadhana of a yogi is not different from the yogi himself,. It is the manifestation of the yogic power which exist in him. Like this, the world exist in the Brahman,

but it is manifested as maaya (= yogic capacity of a yogi / magical capacity of a magician)

9. विभाति विश्वं वृद्धस्य वियद्वनमिवात्मनि ।

असत्यं पुत्रिकारूपं बालस्येव विपर्ययम् ॥

വിഭാതി വിശ്വം വൃദ്ധസ്യ വിയദവനമിവാത്മനി

അസത്യം പുത്രികാരൂപം ബാലസ്യേവ വിപര്യയഃ

A child thinks a doll is real, but not a grown up man. So a real yogi knows that the world is the reflection of the mind like we see the picture 'forests' in the clouds.

10. एकं सत्यं न द्वितीयं ह्यसत्यं भाति सत्यवत् ।

शिलैव शिवलिङ्गं न द्वितीयं शिल्पिना कृतम् ॥

ഏകം സത്യം ന ദ്വിതീയം ഹ്യസത്യം ഭാതി സത്യവത്

ശിലൈവ ശിവലിങ്ഗം ന ദ്വിതീയം ശില്പിനാ കൃതം.

ultimate fact /truth /reality is one and only one without two (advaitam) the manifestation of the one and only one.

4. मायादर्शनम् / മായാദർശനം

This a common explanation in all the vedantic texts and the explanations about maaya have gone deep which generally is difficult to understand. In common man's language it is said that all these are nothing but maaya/ illusion. It echoes that nothing is permanent, everything is temporary. This maaya vaadam or maaya darsanam explains how an unreal factor /observation / experience /facts give the feeling of reality. Guru explains what really this maaya through the vision.

1. न विद्यते या सा माया विद्या f विद्या परा f परा ।

तमः प्रधानं प्रकृतिर्वहुधा सैव भासते ॥

ന വിദ്യതേ യാ സാ മായാ വിദ്യാ f വിദ്യാ പരാ f പരാ

തമഃ പ്രധാനം പ്രകൃതിർ ബഹുധാ ഭാസതേ.

The maaya which is the part of the Brahman /absolute truth does not have any form. That itself exist in two types of knowledge as Vidya and Avidya. She (maaya) demonstrates and manifests herself in paraavidya, aparaavidya, nature, knowledge, sakti and so on.

2. प्रागुत्पत्तेर्यथा f भावो मृदेव ब्रह्मणः पृथक् ।

न विद्यते ब्रह्म हि या सा माया f मेयवैभवा ।।

പ്രാഗുത്പത്തേർ യഥാ f ഭാവോ മൃദേവ ബ്രഹ്മണം പൃഥക്
ന വിദ്യതേ ബ്രഹ്മ ഹി യാ സാ മായാ f മേയവൈഭവാ.

Prior to making a pot only the clay existed. This clay manifested as the pot. Before the creation of the world the maaya existed which was the energized form of Brahman itself. (Indirectly it is explained that Brahman has two parameters inseparably remain as one, like a magnet has north pole and south pole in the same magnet)

3. अनात्मा न सदात्मा सदिति विद्योतते यथा ।

सा विद्येयं यथा रज्जुसर्पतत्त्वावधारणम् ।।

അനാത്മാ ന സദാത്മാ സദ് ഇതി വിദ്യോതതേ യഥാ
സാ വിദ്യേയം യഥാ രജ്ജുസർപ്പതത്ത്വാവധാരണം.

Like a rope is confused as a snake but when deeply searched for the truth, the real knowledge comes out, like that when deeply searched, one understands that only the atman exist and all other things are unreal. Here the former is known as Vidya. The wrong knowledge that a rope is a snake is created by the mind and hence it is known as Avidya.

4. आत्मा न सदात्मा सद् इति विद्योतते यथा ।

सैवाविद्या यथा रज्जुसर्पयोरयथार्थदृक् ।।

ആത്മാ ന സദാത്മാ സദ് ഇതി വിദ്യോതതേ യഥാ
സൈവാവിദ്യാ യഥാ രജ്ജുസർപ്പയോരയഥാർത്ഥദൃക്.

Avidya makes us think that the atma is not real and the world is real. The feeling that the unreal is real is due to avidya.

5. इन्द्रियाणि मनोबद्धि पञ्चप्राणादयो यथा ।

विसृज्यन्ते सैव परा सूक्ष्माङ्गानि चिदात्मनः ।।

ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധി പഞ്ചപ്രാണാദയോ യഥാ
വിസൃജ്യന്തേ സൈവ പരാ സൂക്ഷ്മാങ്ഗാനി ചിദാത്മനഃ.

5. All the sensory organs, functional organs, brain, intellect, pancha praana, etc remain active in the body due to the fact that

an energy /sakti/force exist in the body which the vedantists call as paraa (paraa sakti) which is only experience able.

6. अङ्गान्येतान्यवष्टभ्य सुखी दुःखीव मुह्यति ।

चिदात्मा मायया स्वस्य तत्त्वतो f स्ति न किञ्चन ।।

അങ്ഗാനന്യേതാന്യവഷ്ടഭ്യ സുഖീ ദുഃഖീവ മുഹ്യതി

ചിദാത്മാ മായയാ സ്വസ്യ തത്ത്വതോ f സ്തി ന കിഞ്ചന.

The awareness and consciousness which itself is the manifestation of the aatman which remains strongly attached with the organs, create impress like happiness, unhappiness, sorrow, fear, anger, etc. because the 'real' (reality) things remain hidden.

7. इन्द्रियाणां हि विषयः प्रपञ्चो f यं विसृज्यते ।

यया सैവാ f परा f ध्यात्मस्थूलसൂക്ഷ്മകल्पനാമयी ।।

ഇന്ദ്രിയാണാം ഹി വിഷയഃ പ്രപഞ്ചോ f യം വിസൃജ്യതേ

യയാ സൈവാ f പരാ f ധ്യാത്മസ്തൂലസൂക്ഷ്മകല്പനാമയീ.

The energy /sakti/power /force / which can be observed through organs and which can be experimented /demonstrated externally even though it is the part of the aatman itself, it is known as aparaa (this is also present in the same aatman with paraa like the north and south pole co exist in the magnet)

8. शुक्तिकायां यथा ज्ञानं रजतस्य यदात्मनि ।

कल्पितस्य निदानं तत्तम इत्यवगम्यते ।।

ശുക്തികായാം യഥാ f ജ്ഞാനം രജതസ്യ തമാത്മനി

കല്പിതസ്യ നിദാനം തത്തമ ഇത്യവഗമ്യതേ.

Some times people misunderstand that the pearl is made of silver due to ignorance, Like this due to ignorance people think that the world is the aatman and they think it is real.

9. धीयते f स्मिन् प्रकर्षेण बीजे वृक्ष इवाखिलम् ।

अतः प्राधान्यतो वा f स्य प्रधानमिति कथ्यते ।।

ധീയതേ f സ്ഥിൻ പ്രകർഷേണ ബീജേ വൃക്ഷ ഇവാഖിലം

അതഃ പ്രാധ്യാനതോ വാ f സ്യ പ്രധാനമിതി കഥ്യതേ.

The feeling that a tree is engrossed in a seed is due to ignorance. The tree is not engrossed in the seed; only the awareness

and conscious for the development of the tree is engrossed in the seed. Like this only the awareness and consciousness for the manifestation of the world is engrossed in the aatman. The world is not engrossed in the aatman (However there are many view points about this which are used for strong arguments says Guru)

10. करोतीति प्रकर्षेण प्रकृत्यैव गुणान् पृथक् ।

निगद्यते/सौ प्रकृतिरितिह त्रिगुणात्मिका ।।

കരോതീതി പ്രകർഷണ പ്രകൃത്യൈവ ഗുണാൻ പൃഥക്
നിഗദ്യതേ /സൗ പ്രകൃതിർ ഇതീഹ ത്രിഗുണാത്മികാ.

One should clearly understand that maaya is the embodiment of (three gunas) satwa-rajas-thamo gunas / qualities. Nature and the prakruthi are the manifestations of this maaya. Hence the nature /prakruthi has all the three gunas.

5. भानदर्शनम् / ഭാനദർശനം

Bhaanam is said to be the light /knowledge ./ reality /etc. In this vision /darsanam the explanation is given about the reality /truth in the light of knowledge/ jnaanam. After knowing about asathyam, maaya, adhyaaropam through the explanations of Guru, one should come to know the reality through Vedanta, in the light of knowledge /jnaanam and experience /anubhoothi /anubhava. Bhaanam is the realization that 'it' exists. Bhaanam means giving light/ producing light. The light of truth / fact/ essence/ cause/ effect / knowledge/power.....etc.

1. अन्तर्वहिरवदासीनं सदा भ्रमरचञ्चलम् ।

भानं द्विधैव सामान्यं विशेष इति भिद्यते ।।

അന്തർബഹിർവദാസീനം സദാ ഭ്രമരചഞ്ചലം

ഭാനം ദ്വിധൈവ സാമാന്യം വിശേഷ ഇതി ഭിദ്യതേ.

Bhaanam is also the inner feeling of light and realization generated as in an external source. It is said to be like a continuously flying bee creates a vibrating sound. This is like creating an inner light says Guru. There are two types of bhaanam one is common (saamaanyam) experience and the other is unique /uncommon (visesham).

2. स्थूलं सूक्ष्मं कारणं च तुर्यं चेति चतुर्विधं ।

भानाश्रयं हि तन्नाम भानस्याप्युपचर्यते ।।

സ്ഥൂലം സൂക്ഷ്മം കാരണം ചതുര്യം ചേതി ചതുർവിധം
ഭാനാശ്രയം ഹി തന്നാമ ഭാനസ്യാപ്യുപചര്യതേ.

There are four points to be remembered when we go through this explanations. They are the presence of macro bhaanam (sthoolam), micro (sookshmam) cause (kaaranam) and beyond all these (thureeyam). Bhaanam word is used with the above four Sanskrit words to explain the appropriate natural phenomena

3. दृश्यतामिह कायो f हं घटो f यमिति दृश्यते ।

स्थूलमाश्रित्य यद्भानं स्थूलं तदिति मन्यते ।।

ദൃശ്യതാമിഹ കായോ f ഹം ഘടോ f യമിതി ദൃശ്യതേ
സ്ഥൂലമാശ്രിത്യ യദ്ഭാനം സ്ഥൂലം തദിതി മന്യതേ.

The experience generated in the body and mind by listening /seeing/ smelling /tasting /touching/ etc is known as sthoola (macro) bhaanam as the experience of the body/ tissues and cells.

4. अत्र कायो घट इति भानं यत्तद्विशिष्यते

तथा f हमयमिति यत् सामान्यमिति च स्मृतम् ।।

അത്ര കായോ ഘട ഇതി ഭാനം യത്തദവിശിഷ്യതേ
തഥാ f ഹമയമിതി യത് സാമാന്യമിതി ച സ്മൃതം.

The macro /sthoola bhaanam is observable in all the living and nonliving substances like body . Materials /etc. This is the light of external source. For these the words I, he , it, that, etc and their relation with this body is applied.

5. इन्द्रियाणि मनोबुद्धी विषयाः पञ्चवायवः ।

भास्यन्ते येने तत्सूक्ष्मं अस्य सूक्ष्माश्रयत्वतः ।।

ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധീ വിഷയാഃ പഞ്ചവായവഃ
ഭാസ്യന്തേ യേന തത്സൂക്ഷ്മം അസ്യ സൂക്ഷ്മാശ്രയത്വതഃ

All the sensory and functional organs, intelligence, thoughts, etc are activated directly with out an external source, but due to the influence of the inner light known as micro /sookshma

bhaanam. The activation of the inner self takes place due to aatma chetana /soul.

6. अज्ञो f हमिति यद्भानं तत् कारणमुदाहृतम् ।।

अत्राहमिति सामान्यं विशेषो f ज्ञ इति स्फुरत् ।।

അജ്ഞാ f ഹമിതി യദ്ഭാനം തത് കാരണമുദാഹൃതം

അത്രാഹമിതി സാമാന്യം വിശേഷോ f ജ്ഞ ഇതി സ്ഫുരത്.

the experience that I get from my own ignorance or knowledge is known as the kaarana /cause bhaanam . In this approach I , MY and ME are the sthoola /macro factors but the experience is the cause factor /kaarana bhaanam.

7. अहं ब्रह्मेति यद्भानं तत्तुर्यमिति शंस्यते ।

सामान्यमहमित्यंशो ब्रह्मेत्यत्र विशिष्यते ।।

അഹം ബ്രഹ്മേതി യദ്ഭാനം തത്തുര്യമിതി ശംസ്യതേ

സാമാന്യമഹമിത്യംശോ ബ്രഹ്മേത്യത്ര വിശിഷ്യതേ.

Beyond the three; micro, macro and cause factors, the fourth one is known as thureeya which is the bhaanam /light of realization that I myself is the Brahman , here I and me are the common sthoola, but the realization of Brahman is special, which is the thureeyam state.

8. यत्र भानं तत्र भास्यं भानं यत्र न तत्र न

भास्यमित्यन्वयेनापि व्यतिरेकेण बोध्यते ।।

യത്ര ഭാനം തത്ര ഭാസ്യം ഭാനം യത്ര ന തത്ര ന

ഭാസ്യമിത്യന്വയേനാപി വ്യതിരേകേണ ബോധ്യതേ.

Whenever the light exists the vision exists to see the forms/ subjects . When there are no forms/ subjects and whenever there is no light, then vision does not exist. Guru says only when the light /knowledge /power/strength / exists there exists the visions.

9. यथा दृग्दृशमात्मानं स्वयमात्मा न पश्यति ।

अतो न भास्यते ह्यात्मा यं पश्यति स भास्यते ।।

യഥാ ദൃഗ്ദൃശ്യമാത്മാനം സ്വയമാത്മാ ന പശ്യതി

അതോ ന ഭാസ്യതേ ഹ്യാത്മായം പശ്യതി സ ഭാസ്യതേ.

The eyes cannot see the eyes directly. Similarly the aatma

cannot see the aatma the one which has to be seen using external eyes should have external or internal (source) of light. The aatma does not get light from external sources, so for getting the vision of aatma internal bhaanam/light is inevitable

10. यद् भास्यते तदध्यस्तं अनध्यस्तं न भास्यते।

यदध्यस्तं तदसदप्यनध्यस्तं सदेव तत्॥

യദ് ഭാസ്യതേ തദധ്യസ്തം അനധ്യസ്തം ന ഭാസ്യതേ

യദധ്യസ്തം തദസദപ്യനധ്യസ്തം സദേവ തത്.

The vision of a material is obtained due to that matter get acted/activated with light. (The light and the surface molecules of the substance act together) . Since two factors influence, the light become impure compared to the original light. Here one which does not depend upon the external light and depends only on the internal light / illumination, that light is pure and known as 'sath'

6. कर्मदर्शनम् / കർമ്മദർശനം

Karma is the action/ activity which is the manifestation of movement and energy. For every movement it is said that an immovable base (adhishtaanam) is needed. This base according to Vedanta is the karmaadhishtaanam.. When the universe evolved the proofs of creation, manifestation and manipulation were taking place. At that time too the movement of materials were taking place. Again for this movement such as rotation and revolution the immovable base is the Brahman . and that is nischala, nirvikaara, niranjana, nishkriya ...Brahman. Guru says this is also known as sathyam...adhishtaanam (Satyam = truth + fact + essence). All the movements are the demonstrations of the sakti / force/energy/sakti. This sakti is also defined in Vedanta as the maaya. The creation/ manifestation /demonstration process is the karma and its explanation is karma darsanam.

1. आत्मैव मायया कर्म करोति बहुरूपधृक्।

असङ्गः स्वप्रकाशो ऽपि निद्रायामिव तैजसः॥

ആത്മൈവ മായയാ കർമ്മ കരോതി ബഹുരൂപധൃക്

അസങ്ഗഃ സ്വപ്രകാശോ ഽപി നിദ്രായാമിവ തൈജസഃ.

The aatma does not get attached with anything even though,

it appears like attached . It illuminates by itself. (This is like electricity which never gets attached with anything whether it is bulb/ heater /cooler /calling bell /...but the presence of electricity is demonstrated/ can be seen). In the universe this aatman plays the role of self manifestation to form the jagath. (In modern science it is said that creation of the material world from awareness)

2. मन्ये वदामि गृह्णामि शृणोमीत्यादि रूपतः ।

क्रियते कर्म परमात्मना चित्तेन्द्रियात्मना ।।

മനേ വദാമി ഗൃഹ്ണാമി ശൃണോമീത്യാദി രൂപതഃ
ക്രിയതേ കർമ്മ പരമാത്മനാ ചിത്തേന്ദ്രിയാത്മനാ.

(Electricity does not do any work, but when it passes through bulb /fan/heater/ cooler / the work is being done ; karma is being done- by the material connected through which the power passes). Similarly this aatma activates each organ of speech /listen/talk/ smell /touch / walk /...etc and the organs do their respective work /karma

3. आत्मैव कर्मणः पूर्वमन्यत् किञ्चिन्न विद्यते ।

ततःस्वेनैव कर्माणि क्रियन्ते निजमायया ।।

ആത്മൈവ കർമ്മണഃ പൂർവമന്യത് കിഞ്ചിന്ന വിദ്യതേ
തതഃ സ്വേനൈവ കർമ്മാണി ക്രിയന്തേ നിജമായയാ.

Before the karma /action /work /starts only the electricity was there as seen in a battery (not connected). From that aatma, when comes to the point of karma /action, the energy is created. The adhishtaanam of all the karma is the aatma, which is the manifestation of Brahman.

4. शक्तिरस्त्यात्मनः काचिदुर्घडा न पृथक् स्वतः ।

तयैवारोप्यते कर्म निखिलं निष्क्रियात्मനി ।।

ശക്തിരസ്ത്യാത്മനഃ കാചിദുർഘടാ ന പൃഥക് സ്വതഃ
തയൈവാരോപ്യതേ കർമ്മ നിഖിലം നിഷ്ക്രിയാത്മനി.

The aatma itself possess the energy /force which is known as the aatma chaitanya (chaitanya means the energy). This aatma chaitanya is responsible for the chetana/ karma /action /etc. Like

electricity, in tools, activates them, that the aatma chaitanya activates where it exists.

5. सर्वदा f सङ्ग एवात्मा f ज्ञतया कर्मसङ्गिवत् ।

करोति न करोमीति न ज्ञः कर्मसु सज्जते ।।

സർവദാ f സങ്ഗ ഏവാത്മാ f ജ്ഞതയോ കർമ്മസംഗീവത്
കരോതി ന കരോമീതി ന ജ്ഞഃ കർമ്മസു സജ്ജതേ.

Few think that " I am working because of my aatma is directing me to do so" They think the aatma is intensely involved in action too. This is wrong, this does not happen, because aatma does not do any work unless it gets attached with the organs. Hence the organs work in presence of aatma. Knowing this the yogis say that let the organs do their function as their original vaasana for doing so and the yogies get detached from karma even when their organs do the karma.

6. ज्वलति ज्वलनो वायुर्वाति वर्षति वारिदः ।

धरात्मा सन् धरति खल्वേको वहति वाहिनी ।।

ജലതി ജലനം വായുർവാതി വർഷതി വാരിദഃ

ധരാത്മാ സന്ധരതി ഖലോകോ വഹതി വാഹിനീ.

(Like the electricity in different instruments gets converted into heat energy, magnetic energy, kinetic energy, chemical energy and so on), The same aatma chaitanya is present in (as) air, water, wind, rain, life force etc.

7. ऊर्ध्वं प्राणो ह्यधो f पानः खल्वേको याति निष्क्रियः ।

नाड्यन्तराले धमति क्रन्दति स्पन्दति स्थितः ।।

ഊർദ്ധ്വം പ്രാണോ ഹ്യധോ f പാനഃ ഖലോകോ യാതി നിഷ്ക്രിയഃ
നാഡ്യന്തരാളേ ധമതി ക്രന്ദതി സ്ഫുർത്തി സ്ഥിതിഃ.

It is the same aatma chaitanya which plays the role of pancha praana of which the praana moves upwards and apaana moves downwards in the body. The same aatma chaitanya guides the heart beat, breathing rate, body temperature and so on.

8. अस्तिजन्मर्द्धिपरिणत्यपक्षयविनाशनम् ।

षड्भावमिह यो याति स नान्यो f विक्रियात्मनः ।।

അസ്തിജന്മർദ്ധിപരിണത്യപക്ഷയവിനാശനം

ഷഡ്ഭാവമിഹ യോ യാതി സ നാനേഷ്ഠാ ിവിക്രിയാത്മനഃ

Birth , existence, procreation, evolution, degradation and destruction are the six stages in every living beings which take place due to the presence of aatma in the body. But these changes are for the body and not for the aatma.

9. स्वयं क्रियन्ते कर्माणि करणैरिन्द्रियैरपि ।

अहं त्वसङ्गः कूटस्थ इति जानाति कोविदः ॥

സ്വയം ക്രിയന്തേ കർമ്മാണി കരണൈരിന്ദ്രിയൈരപി

അഹം ത്വസങ്ഗഃ കൂടസ്ഥ ഇതി ജാനാതി കോവിദഃ

All the organs function by its own inherent intrinsic awareness and consciousness, like the nose smells, ears hear, eyes see, legs walk/bend/..hands stretch, tongue moves etc. These organs function without the external interference or instructions. So the yogi knows that even without 'my instruction' they function. Hence I am different from these. And gets detached.

10. दृश्यत्वाद् भास्यमहम प्यतो िहं शुक्तिरङ्गवत् ।

अध्यस्तमेक एवाद्य श्चो िपि सर्वोपरि स्थितः ॥

ദൃശ്യത്വാദ് ഭാസ്യമഹമപ്യതോ ിഹം ശുക്തിരങ്ഗവത്

അധ്യസ്തമേക ഏവാദ്യ ശ്ചോ ിപി സർവ്വോപരി സ്ഥിതഃ

Even the feeling that I and mine is due to the existence aatma (but it disappears in deep sleep) even when the aatma remains . Hence this feeling is created in the body not from the aatma but due to the presence of aatma.

7. ज्ञानदर्शनम् / ഉത്താനദർശനം

The jnaana darsana part of the darsana maala describes in detail about the relative and absolute knowledge. This part is described as it is given in Bhagavath Geetha in great details. All the great acharyas of Bharath have focused this subject whether they followed dwaitha siddhanta or advaitham..

1. ज्ञानमेकं हि निरुपाधिकं सोपाधिकं च तत् ।

अहङ्कारादिहीनं यज्ज्ञानं तन्निरुपाधिकं ॥

ജ്ഞാനമേകം ഹി നിരുപാധികം സോപാധികം ച തത്
അഹങ്കാരാദിഹീനം യജ്ഞാനം തന്നിരുപാധികം.

It is told that there are two types of jnaanam /knowledge. One is the relative knowledge known as sopaadhika jnaanam and the other is absolute knowledge, the nirupaadika jnaanam. The former is a comparative presentation of knowledge and the latter non compared and absolute.

2. अहन्त्या f त्वर्हिरस्ति यदेवमिदन्त्या ।

भानवृत्त्या f न्वितं यत्तु ज्ञानं सोपाधिकं मतं ।।

അഹന്തയാ f തർബ്ബഹിരസ്തി യദേവമിദന്തയാ

ഭാനവൃത്തയാ f ന്വിതം യത്തു ജ്ഞാനം സോപാധികം മതം.

All the knowledge which are given based on my /our /I, where self is a direct or indirect factor, that knowledge is known as sopaadhika jnaanam which is relative in nature. (my house, I built it, my management capacity....)

3. अनात्मनामहङ्कारादीनां येनानुभूयते ।

साक्षी तदात्मज्ञानं स्याद्येनैवामृतमश्नते ।।

അനാത്മനാമഹങ്കാരാദീനാം യേനാനുഭൂയതേ

സാക്ഷി തദാത്മജ്ഞാനം സാദൃശ്യൈവൈവമുതമശ്നതേ.

Without ego and without projecting the self if the knowledge exists which is known as real knowledge. In this knowledge 'I' is only an instrument. The knowledge is unbiased and unattached, which is the highest level of knowledge.

4. अहङ्कारादिकार्यं यदनात्मकमसंख्यकम् ।

येनावगम्यते f नात्मज्ञानं तदवधार्यते ।।

അഹങ്കാരാദികാര്യം യദനാത്മകമസംഖ്യകം

യേനാവഗമ്യതേ f നാത്മജ്ഞാനം തദവധാര്യതേ.

The knowledge/ jnaanam which does not have any bearing on the aatma that knowledge is connected with the dead materials which is known as anaathmajnaanam of jadajnaanam.

5. यथावद्वस्तुविज्ञानं रज्जुतत्त्वावबोधवत् ।

यत्तद्यथार्थविज्ञानमयथात्ममतो f न्यथा ।।

യഥാവദ് വസ്തുവിജ്ഞാനം രജ്ജുതത്ത്വാവബോധവത്
യത്തദ്യഥാർത്ഥവിജ്ഞാനമയഥാർത്ഥമതോ f ന്യഥാ.

Realization that a rope is a rope (and the realization that a rope is misunderstood as a snake) and the rope is not a snake is the real understanding. Like that one should have the real understanding about the truth /fact /essence of very thing which is known as yatharthajnaana /real knowledge. Opposite of this is known as ayatharthajnaanam. (which is like thinking a rope as a snake)

6. यत्सान्निध्यादेव सर्वं भासते स्वयमेव तत्।

प्रत्यक्षज्ञानमिति चापरोक्षमिति लक्ष्यते॥

യത്സാന്നിധ്യാദേവ സർവം ഭാസതേ സ്വയമേവ തത്

പ്രത്യക്ഷജ്ഞാനമിതി ചാപരോക്ഷമിതി ലക്ഷ്യതേ.

All the knowledge /jnaanam obtained through listening , watching, smelling etc., are the experienceable knowledge obtained through our sensory organs. Hence known as the prathyaksha jnaanam / experienceable knowledge. Some times this prathyaksha jnaanam is known as aparoksha jnaanam.

7. ययानु f साधकं साध्यं मीयते ज्ञानरूपया।

वृत्त्या सा f नुमितिः साहचर्यं संस्कारजन्यया॥

യയാനു f സാധകം സാധ്യം മീയതേ ജ്ഞാനരൂപയാ

വൃത്ത్యా സാ f നുമിതിഃ സാഹചര്യസംസ്കാരജന്യയാ.

Due to continuous co existence and from that what all experience are derived results in the evolution of a culture /samskaara . And that culture gives the knowledge due to mental analyses. This analyses take us to the ultimate reality through guessing and estimating which is known as anumiti.

8. गत्वा समीपं मेयस्य मीयते श्रुतलक्षणः।

यया संवित् सोपमितिर्मृगो f यमिति रूपया॥

ഗത്വാ സമീപം മേയസ്യ മീയതേ ശ്രുതലക്ഷണഃ

യയാ സംവിത് സോപമിതിർമൃഗോ f യമിതി രൂപയാ.

Keeping all the characteristics in our mind and then trying to prove the facts about materials /things /etc., Is known as upamithijnaanam which is the knowledge acquired by comparison of known qualities or existing qualities.

9. अहं ममेति ज्ञानं यद् इदं तदिति यच्च तत् ।

जीवज्ञानं तदपरमिन्द्रियज्ञानमिष्यते ।।

അഹം മമേതി ജ്ഞാനം യദ് ഇദം തദിതി യച്ഛ തത്
ജീവജ്ഞാനം തദപരമിന്ദ്രിയജ്ഞാനമിഷ്യതേ.

All the knowledge which are connected with I, me, my, etc are explained under the connection with my jeevaathma. Hence known as jeeva jnaanam. This, that, it, there, are connected with indriyajnaanam.

10. ओं तत् सदिति निर्दिष्टं ब्रह्मात्मैक्यमुपागतम् ।

कल्पनादिविहीनं यत्तत् परज्ञानमीर्यते ।।

ഓം തത് സദിതി നിർദ്ദിഷ്ടം ബ്രഹ്മാത്മൈക്യമുപാഗതം
കല്പനാദിവിഹീനം യത്തത് പരജ്ഞാനമീര്യതേ.

Om thath sath (the approximate meaning of this mantra is : om that is the essence /absolute truth) is connected with the relation between the jeevaathma and paramaathma (Brahmam). That knowledge also links with many things having different names and forms (even if the things are real or imaginary like the size / form of a cow or an atom) is known as para jnaanam (knowledge connected with others).

8. भक्तिदर्शनम् / ഭക്തിദർശനം

Bhakti is the common term used in sanathana dharma to explain the mental attitude /feeling /devotion /dedication/ relation towards the god for a devotee. In this dharma the term god fearing is never used but the term is god loving with the feeling of bhakti. Sree Narayana Guru explains here about the bhakti right from the common man's feeling to a yogi's experience towards god.

1. भक्तिरात्मानुसन्धानं आत्मा f नन्दघनो यतः ।

आत्मानमनुസन्धत्ते सदैवात्मविदात्मना ।।

ഭക്തിരാത്മാനുസന്ധാനാം ആത്മാ f നന്ദഘനോ യതഃ
ആത്മാനമനുസന്ധത്തേ സദൈവാത്മവിദാത്മനാ.

Bhakti is directly linked with aatma. The aatma is the ghaneebhootha bhaava (consolidated frozen form) which is the

stabilized essence of the aananda (the experience of stabilized ecstasy). The realized souls / yogies always try to experience this aatma through the yogic wisdom says Guru.

2. अनुसन्धीयते ब्रह्म ब्रह्मानन्दघनं यतः।

सदा ब्रह्मानुसन्धानं भक्तिरित्यवगम्यते।।

അനുസന്ധീയതേ ബ്രഹ്മ ബ്രഹ്മാനന്ദഘനം യതഃ
സദാ ബ്രഹ്മാനുസന്ധാനം ഭക്തിരിത്യവഗമ്യതേ.

As explained earlier , the ghaneebhootha bhaava of Brahman is also explained as aananda in its experienceable path. The effort of a yogi or a bhakta is to go deeper to the experience of brahmaananda through dhyaana, devotion, prayer or saadhana . The principles behind these practices of an individual , whether he is a yogi or a common man, are known as the bhakti.

3. आनन्दमेव ध्यायन्ति सर्वे दुःखं न कश्चन।

यदानन्दपरं ध्यानं भक्तिरित्युपदिश्यते।।

ആനന്ദമേവ ധ്യായന്തി സർവേ ദുഃഖം ന ക്ഷണ
യദാനന്ദപരം ധ്യാനം ഭക്തിരിത്യുപദിശ്യതേ.

Everyone is trying to get the real aananda /happiness in their life. None will be opting for sorrow . The bhakti in its absolute sense is the end of the trials for getting the absolute happiness without any negatives. That is achieved through the single pointed concentration of the mind with devotion.

4. आत्मैव ब्रह्म भजति नान्यमात्मानमात्मवित्।

भजतीति यदात्मानं भक्तिरित्यभिधीयते।।

ആത്മൈവ ബ്രഹ്മ ഭജതി നാന്യമാത്മാനമാത്മവിത്
ഭജതീതി യദാത്മാനം ഭക്തിരിത്യഭിധീയതേ.

Aatma itself is the Brahman (Brahman in its miniature form exist as jeevaatma in living beings). Those who are worshipping this aatma (aatma saadhana / atma for saakshaatkaaram) and focusing only this and nothing else, is the bhakti.

5. आनन्द आत्मा ब्रह्मेति नामैतस्यैव तन्यते।

इति निश्चितधीर्यस्य स भक्त इति विश्रुतः।।

ആനന്ദ ആത്മാ ബ്രഹ്മേതി നാമൈതസ്യേവ തന്യുതേ

ഇതി നിശ്ചിതധീർ യസ്യ സ ഭക്ത ഇതി വിശ്രുതഃ

It is said when the utmost /climax of bhakti is reached , the sath chith aananda., the aatma, aananda and Brahman remain the same for a great yogi (even though this may look different for a common man) . Guru says that these are the three names given to the same. Those who can understand this are known as bhakta /devotee.

6. आनन्दो ऽहमहं ब्रह्मात्मा ऽहमस्मीति रूपतः ।

भावना सततं यस्य स भक्त इति विश्रुतः ।।

ആനന്ദോ ഽഹമഹം ബ്രഹ്മാത്മാ ഽഹമസ്തി രൂപതഃ

ഭാവനാ സതതം യസ്യ സ ഭക്ത ഇതി വിശ്രുതഃ

That real bhakta/ devotee will know well that I am the aatma, I am the aananda, I am the Brahma and fix his mind in the Brahman .

7. भार्या भजति भर्तारं भर्ता भार्या न केवलम् ।

स्वानन्दमेव भजति सर्वो ऽपि विषयस्थितम् ।।

ഭാര്യ ഭജതി ഭർത്താരം ഭർത്താ ഭാര്യാം ന കേവലം

സ്വാന്ദമേവ ഭജതി സർവോ ഽപി വിഷയസ്ഥിതം

We may think that wife worships the husband and the husband worships the wife. They are not worshipping the physical body but the aatma of each other through aathmeeyaanubhooti, to get the aathmaananda. Which is the internal experience of the body.

8. एवं पश्यति कुत्रापि विद्वानात्मसुखं विना ।

न किञ्चिदपरं तस्य भक्तिरेव गरीयसि ।।

ഏവം പശ്യതി കുത്രാപി വിദ്വാന്മാത്മസുഖം വിനാ

ന കിഞ്ചിദപരം തസ്യ ഭക്തിരേവ ഗരീയസി.

Those bhaktaas /devotees who can experience aananda in everything, and cannot see anything else other than the aananda, will always try to keep the bhakti in mind and in practice. He considers that devotion /bhakti is superior to all other feelings.

9. लोकस्य पितरि स्वस्य गुरौ पितरि मातरि ।

सत्यस्य स्थापितरि तत्पथेनैव यातरि ॥

ലോകസ്യ പിതരി സ്വസ്യ ഗുരൗ പിതരി മാതരി
സത്യസ്യ സ്ഥാപയിതരി തത്പഥേനൈവ യാതരി.

10. नियन्तरि निषिद्धस्य सर्वेषां हितकर्त्तरि ।

यो नुरागो भक्तिरत्र सा परा परमात्मनि ॥

നിയന്തരി നിഷിദ്ധസ്യ സർവേഷാം ഹിതകർത്തരി
യോ നുരാഗോ ഭക്തിരത്ര സാ പരാ പരമാത്മനി.

The real bhakti /devotion of a man is that feeling /experience towards god, guru /teacher , mother , father, incarnations/ avataraas. It is the same feeling of bhakti that we get when we watch others serving with devotion the poor people and the people who fight against adharma and establishes dharma. This devotion /bhakti when strongly get attached with the aatma, is known as paraa bhakti.

9. योगदर्शनम् / യോഗദർശനം

Yoga darsanam has been dealt in Bhagavath Gita as yoga of bhakti /karma /jnaana /saankhya and so on. Patanjali has given detailed description through yoga sutras the yoga darsana. Sree Narayana Guru deva has submitted the whole theme in the consolidated form in this chapter of darsana maala. Yoga word means putting together .joining together etc. In the yoga darsana the connecting of the pancha praana, pancha bhootha, pancha jnaanendriya, pancha karmendriya and manas /mind are described (21 components).

1. सततं योजयति यद् युनक्ति च चिदात्मनि ।

मनोनिरोधरूपो यं स योग इति शंसितः ॥

സതതം യോജയതി യദ് യുനക്തി ച ചിദാത്മനി
മനോനിരോധരൂപോ യം സ യോഗ ഇതി ശംസിതഃ

The factor which connects the mind with the consciousness and awareness (Prajnaanam Brahma) and through which pathway the mind reaches the aatma is known as yoga according to the authentic literature dealing the subject of the science of

philosophy (saastram)

2. न द्रष्टा दर्शनं दृश्यं विद्यते यत्र तत्र हत् ।

योजयेद् वासना यावद् योगो f यमिति योगवित् ।।

ന ദ്രഷ്ടാ ദർശനം ദൃശ്യം വിദ്യതേ യത്ര തത്ര ഹത്

യോജയേദ് വാസനാ യാവദ് യോഗോ f യമിതി യോഗവിത്.

If and only if the above connection between the mind and consciousness takes place, the drusyam / scene, drushta / seer and darsana / seeing /the process of seeing becomes real and possible. This through the yoga. The same yoga also connects all the above three with the vaasana (inherent , intrinsic taste/ craving) of the individual .

3. नामरूपमिदं सर्वं ब्रह्मैवेति विलीयते ।

यद् ब्रह्मणि मनो नित्यं स योग इति निश्चितः ।।

നാമരൂപമിദം സർവം ബ്രഹ്മൈവേതി വിലീയതേ

യദ് ബ്രഹ്മണി മനോ നിത്യം സ യോഗ ഇതി നിശ്ചിതഃ

What we see here are primarily composed of the atoms and they are the fundamental particles. The particles are again composed of energy /Brahmam itself. Knowing that these are all the manifestation of the same Brahmam including ourselves and realizing that everything is the manifestation of one, that realization is yoga.

4. चित्तस्य तैलधारावद्दृत्त्या f विच्छिन्नया f त्मनि ।

निरन्तरं रम्यते यत् स योगो योगिभिः स्मृतः ।।

ചിത്തസ്യ തൈലധാരാവദ്ദൃത്ത്യാ f വിച്ഛിന്നയാ f ത്മനി

നിരന്തരം രമ്യതേ യത് സ യോഗോ യോഗിഭിഃ സ്മൃതഃ

The chittham (where the thoughts originate) without interruption, like a continuous flow of oil, exists /flows in the aatma and this union of the flow of chittham and aatma is yoga.

5. यतो यतो मनो याति सदात्मनि ततस्ततः ।

नियम्य योजयेदेतद् योगो f യं യുജ്യതാമിഹ ।।

യതോ യതോ മനോ യാതി സദാ f ത്മനി തതസ്തതഃ

നിയമ്യ യോജയേദേതദ് യോഗോ f യം യുജ്യതാമിഹ.

The mind continuously jump from one subject to another, influenced by the five sensory organs. Preventing the unstable mind from roaming and fixing that in the aatma is yoga. This is possible by continuous saadhana /practice only.

6. सर्वानर्त्थकरः पुंसां सङ्कल्पः कल्पितैः सह ।

उन्मूल्य वासनाजालैर्येनात्मिनी निरुध्यते ।।

സർവാനർത്ഥകരഃ പുംസാം സങ്കല്പഃ കല്പിതൈഃ സഹ
ഉന്മൂല്യ വാസനാജാലൈര്യേനാത്മിനീ നിരൂധ്യതേ.

The wild imagination of the mind causes many expectations and desires which drags the mind and body to problems. Many imaginations, thus created, stick to our mind which becomes in the course of time the vaasana/cravings of the mind. This cravings, desires and imaginations are to be uprooted for fixing the mind in aatma upaasana with powerful aatma nishta /penance . This is yoga.

7. दृश्यस्य न दृशो ऽ स्तित्वं अतो दृश्यं दृगात्मम् ।

इति युञ्जीत दृग्रूपे यः स योगविदां वरः ।।

ദൃശ്യസ്യ ന ദൃശോ ഽസ്തിത്വം അതോ ദൃശ്യം ദൃഗാത്മകം
ഇതി യുഞ്ജീത ദൃഗ്രൂപേ യഃ സ യോഗവിദാം വരഃ

The scenes (what we see -drusyam) does not exit away from the seer (those who see -drashta). So, the seeing is the temporary action /dharma performed by the eyes, happening in the seer. Knowledge that what are seen are nothing but the image created in the mind (and that material has not entered into the brain only the light rays have entered through the eyes and the image is produced) is yoga. Knowing well about this the yogi who really understands that the ultimate seer of all these are hidden in the micro body and macro universe as aatma , is the noblest among the yogis.

8. यदा पिवन् मनोभृङ्गः स्वानन्दमधुमाधुरीम् ।

न स्पन्दति वशीकृत्य योजितो योगवायुना ।।

യദാ പിബന് മനോഭൃങ്ഗഃ സ്വാന്ദമധുമാധുരീം
ന സ്പന്ദതി വശീകൃത്യ യോജിതോ യോഗവായുനാ.

The kundalini power of a yogi attracted by the power of praana,

getting these two connected each other and observing/ experiencing the real sweet feeling of aatmasaakshaatkaaram and aatmaanubhoothi in the stabilized mind is the yoga.

9. ध्यानमन्तर्भवोर्दृष्टिर्जिह्वाग्रं लंबिकोर्ध्वतः ।

यदा स्यात् खेचरीमुद्रा निद्रालस्यादि नाशिनी ।।

ധ്യാനമന്തർ ഭൂവോർ ദൃഷ്ടിർജിഹ്വാഗ്രം ലംബികോർധ്വതഃ
യദാ സ്യാത് ക്ഖേചരീമുദ്രാ നിദ്രാലസ്യാദി നാശിനീ.

Khechari mudra is one of the most complicated yogasana mudra which when practiced by focusing the eyes in the centre of the forehead/ nostrils and folding the tongue back to touch uvula, and thus controlling the breathing, which when practiced one can attain a stabilized freedom from sleep and laziness or can remain active for many days.

10. ज्ञानं कर्मेति लोके ऽ स्मिन् द्विधा योगः समासतः ।

अनये यौगविस्तारः सर्वः परिसमाप्यते ।।

ജ്ഞാനം കർമ്മേതി ലോകേ ഽസ്മിൻ ദ്വിധാ യോഗഃ സമാസതഃ
അനയോർ യോഗവിസ്താരഃ സർവഃ പരിസമാപ്യതേ.

Everyone should understand that there are only two types of yoga (as told by Lord Krishna) the jnaana yoga and karma yoga. The former mainly focuses on learning, teaching and practicing. The latter completely focuses on the mission oriented dharmic work undertaking and fulfilling with full devotion and dedication as one's dharma. Both of these converge to one in the end of their practice.

10. निर्वाणदर्शनम् / നിർവാണദർശനം

Nirvana is a state where the mind and body unites and a stabilized level is attained by relinquishing from all the worldly desires and attachments. Here, the happiness and sorrows do not give any type of feeling to the yogi. They live to fulfill the mission bestowed upon them by the nature. Attaining this level is practically impossible for those who are living a gentleman's life. It needs years of saadhana. Guru explains about this state in this last chapter of darsana maala.

1. निर्वाणं द्विविधं शुद्धमशुद्धं चेति तत्र यत् ।

शुद्धं निर्वासनं तद्वद् अशुद्धं वासनान्वितम् ।।

നിർവാണം ദിവിധം ശുദ്ധമശുദ്ധം ചേതി തത്ര യത്
ശുദ്ധം നിർവാസനം തദ്ര് അശുദ്ധം വാസനാനിതം

Here are two types of nirvana, the suddha nirvana and asuddha nirvana (in approximate English translation words, it can be said as pure form and impure form). In an individual where there is absolutely no vaasana /inherent craving, that nirvana is known as pure /suddha and the other one where there is a craving and desires for worldly desires that is known as asuddha/impure nirvana.

2. अतिशुद्धं शुद्धमिति शुद्धं च द्विविधं तथा ।

अशुद्धशुद्धं चाशुद्धमशुद्धाशुद्धमुच्यते ।।

അതിശുദ്ധം ശുദ്ധമിതി ശുദ്ധം ച ദിവിധം തഥാ
അശുദ്ധശുദ്ധം ചാശുദ്ധമശുദ്ധാശുദ്ധമുച്യതേ.

Suddha nirvana is again divided as; suddha / pure and athisuddha /extra pure. Similarly asuddha nirvana is further divided into two; asuddha and asuddhasuddha nirvana. In short , the nirvana are four types; suddha, athisuddha, asuddha ,asuddhaasudha.

3. अतिशुद्धं त्रिधा पश्चाद् वरे चैकं वरीयसि ।

एकमेकं वरिष्ठे ऽथ शुद्धं ब्रह्मविदि स्थितम् ।।

അതിശുദ്ധം ത്രിധാ പശ്ചാദ് വരേ ചൈകം വരീയസി
ഏകമേകം വരിഷ്ഠേ ഽഥ ശുദ്ധം ബ്രഹ്മവിദി സ്ഥിതം.

Athisuddha nirvana is of three types depending upon the level of person /yogi who attains the same. The three types of yogi are Brahma vidwara, brahmaavidwareeya and Brahma vidwarishta. (detailed description of these three types of yogies are given below). The suddha nirvana is practiced by the yogies who are known as brahmavid.

4. अशुद्धशुद्धं विरजस्तमो ऽन्यत् सरजस्तमः ।

मुमुक्षौ प्रथमं विद्याद् द्वितीयं सिद्धिकामिषु ।।

അശുദ്ധശുദ്ധം വിരജസ്തമോ ഽന്യത് സരജസ്തമഃ

മുതുകുഷൗ പ്രഥമം വിദ്യാദ് ദിതീയം സിദ്ധികാമിഷു

Asuddha nirvana is the experience of a yogi when he wishes to get moksha after getting himself free from all the three satwa – rajas –thamo gunas in his karmas /work/ activities. However with extremely tedious saadhana if a yogi wishes to experience the happiness of life without expecting moksha, and also influenced by the three gunas of the actions /karmas, that level of experience of nirvana is known as asuddhasudha nirvana.

5. दग्ध्वा ज्ञानाग्निना सर्वमुद्दिश्य जगतां हितं ।

करोति विधिवत् कर्म ब्रह्मविद् ब्रह्मणि स्थितः ।।

ദഗ്ധ്വാ ജ്ഞാനാഗ്നിനാ സർവമുദ്ദിശ്യ ജഗതാം ഹിതം

കരോതി വിധിവത് കർമ്മ ബ്രഹ്മവിദ് ബ്രഹ്മണി സ്ഥിതഃ

Once a yogi could get the experience of Brahma thathwam / brahmasaakshaathkaaram, and getting relinquished from all types of attachment from karma, at the same time performing al the karma entrusted upon him (without desires /attachment /craving for the rewards) that yogi alone can experience what is meant by spiritual enlightenment.

6. संन्यस्य सर्वकर्माणि सततं ब्रह्मनिष्ठया ।

यश्चरत्यवनौ देहयात्रायै ब्रह्मविद्वरः ।।

സംന്യസ്യ സർവകർമ്മാണി സതതം ബ്രഹ്മനിഷ്ഠയാ

യശ്ചരത്യവനൗ ദേഹയാത്രായൈ ബ്രഹ്മവിദവരഃ

(The explanations for the above statements are given here) Brahma vidwara is the yogi who after getting himself relinquished from al the worldly desires and living for others till his last breath enjoying mentally and physically the experience of spiritual life.

7. अन्येना वेदितो वेत्ति न वेत्ति स्वयमेव यः ।

स वरीयान् सदा ब्रह्मनिर्वाणमयमश्नुते ।।

അന്യേന വേദിതോ വേത്തി ന വേത്തി സ്വയമേവ യഃ

സ വരീയാൻ സദാ ബ്രഹ്മനിർവാണമയമശ്നുതേ.

A yogi feeling nothing about even himself until and unless someone reminds him about it , that yogi is known as Brahma vidwareeeyaa. And he always stays in the brahmaananda.

8. स्वयं न वेत्ति किञ्चिन्न वेदितो f पि तथैव यः ।

स वरिष्ठः सदा वृत्तिशून्यो f यं ब्रह्म केवलं ।।

സ്വയം ന വേത്തി കിഞ്ചന്ന വേദിതോ f പി തഥൈവ യഃ
സ വരിഷ്ഠഃ സദാ വൃത്തിശൂന്യോ f യം ബ്രഹ്മ കേവലം

A yogi who neither knows about himself even after reminding him about himself and never bothers about himself and even his bodily activities / existence due to his focusing on the enlightened experience of spiritual life, that yogi is known as Brahma vidwarishta.

9. हेयोपादेयता न ह्यस्यात्मा वा स्वप्रकाशकः ।

इति मत्वा निवर्तेत वृत्ति नविवर्त्तते पुनः ।।

ഹേയോപാദേയതാ ന ഹ്യസ്യാത്മാ വാ സ്വപ്രകാശകഃ

ഇതി മത്വാ നിവർത്തേത വൃത്തിർ നാവർത്തതേ പുനഃ

For a jeevanmuktha sanyaasi /yogi /Rushi, there is nothing in this world to accept or reject. He feels that his aatma always shines and illuminates with glittering light from within. The yogi who can experience this level never returns to the common way of life again, that level is known as jeevanmuktha level.

10. एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मास्ति नान्यन्न संशयः ।

इति विद्वान् निवर्तेत द्वैतान्नावर्त्तते पुनः ।।

ओं तत् सत्

ഏകമേവാദിതീയം ബ്രഹ്മാസ്തി നാന്യന്ന സംശയഃ

ഇതി വിദ്വാൻ നിവർത്തേത ദ്വൈതാന്നാവർത്തതേ പുനഃ

ഓം തത് സത്

Brahmam is the one and only one which exists and there is none/ nothing other than this Brahmam . No doubt about this says Guru.. The yogi who knows about this will not have a rebirth / punarjanma. He never gets himself involved in any worldly matters for himself.

THUS ENDS THE DARSANA MAALA OF SREE NARAYANA GURU DEVA

*

**ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയിന്റിഫിക് ഹെറിറ്റേജിന്റെ
മഴുവഞ്ചേരി മഹാദേവക്ഷേത്രത്തിലേയും
നാഷണൽ ഹെറിറ്റേജ് സെന്ററിലേയും**

- (1) പ്രതിവർഷ മഹാശിവരാത്രി തീർത്ഥാടനദിവസത്തിലെ 6 a.m. മുതൽ 12 p.m. വരെ ഒരു മണിക്കൂർ വീതമുള്ള **പിതൃപൂജ + വിദ്യാദേവതാ പൂജ + ധന്വന്തരി ഹോമം + വൈകുണ്ഠനരം നടത്തുന്ന സമൂഹ ശിവ പൂജയും അർച്ചനയും** (2) കർക്കിടകത്തിലെ കറുത്തവാവിന് 6 a.m. മുതൽ 12 p.m. വരെ 30 മിനിറ്റു വീതമുള്ള **പിതൃസ്മരണയും പിതൃതർപ്പണവും** (3) ഒക്ടോബർ 2, ഗാന്ധിജയന്തി ദിവസത്തിലെ **IISH അംഗങ്ങൾക്കും അദ്യുദയകാംക്ഷികൾക്കുമുള്ള കുടുംബസംഗമം** (4) ക്രിസ്തുമസ് കാലത്തെ (2011 ഡിസംബർ 23, 24, 25 തീയതികളിൽ പൂർണ്ണദിന) **ദഗവദ്ഗീതാ വിജ്ഞാന സഭസ്**. (ഈ വർഷത്തെ വിഷയം : ഗീതയിലെ കർമ്മയോഗം ഡോ. എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ വിവരിക്കുന്നു)

**ഈ നാലു ആചാര സഹിതമുള്ള ആഘോഷങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.**

അതിൽ നിർബന്ധമായും പങ്കെടുക്കുവാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

ഈ പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർക്ക്
ഭക്ഷണം + താമസസൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സംഘാടക സമിതി

**മഴുവഞ്ചേരി മഹാദേവക്ഷേത്രം +
നാഷണൽ ഹെറിറ്റേജ് സെന്റർ**

കേച്ചേരിക്കു സമീപം, തൃശ്ശൂർ - ഗുരുവായൂർ / കുന്ദംകുളം ഹൈവേ
തൃശ്ശൂർ - 680 501.

04885 - 240236 / 9446361149 / 0471 - 2490149 / 9847310663

www.iish.org, www.iish.tv, directornhc@gmail.com